Hayat

SAYI: 5 25 OCAK 1962 125 KURUŞ

Bu sayı ile parasız olarak verilen

TARİH GAZETESİ

Sayı : 5

M.Ö. 525 ten M.Ö. 404 Yılına kadar

Müvezziinizden istemeyi unutmayınız.

Bu sayıda :

İki yeni tefrika

ÖLÜMDEN SONRAKİ HAYAT

İKİNCİ DÜNYA HARBİNİN ÜNLÜ SİMALARI

Nihayet !

HAKİKÎ AEROSOL

Hair spray Net

Daha ince püskürtür
Daha ekonomiktir

DOCTEUR Renaud PARIS

ILANCILIK

31

Makiyajda Yenilik!

Vitaminli — Kremli

PRETTY QUICK taş pudrası

cildinizi kurutmadan güzelleştirir.

VİTAMİNLİ KREMLİ PRETTY QUICK taş pudrası güzelliğinizi korumakla beraber cildin tabiî şekilde teneffüsüne mani olmaz. Zira vitaminli kremli **Pretty Quick** taş pudrası bugün mevcut benzeri müstahzarlara nisbetle bambaşka esaslara istinat etmektedir. Mesela, terkibinde cildi ratıp tutma hassasına malik ve ancak müstesna güzellik kremlerinin bünyesinde mevcut bulunan bir takım kompozisyonlar yer aldığından cildi katiyen kuru hale getirmez. Vitaminli, kremli **Pretty Quick** taş pudrası yüzünüze nefis bir parlaklık, kadife gibi yumuşaklık ve tabiî bir güzellik verir. Birkaç saniyelik tatbikati saatlerce dayanır. Vitaminli kremli **Pretty Quick** taş pudrasını deneyiniz, olduğunuzdan da daha güzel görüneceksiniz.

VİTAMİNLİ KREMLİ

PRETTY QUICK

Taş pudrası

Tokalon'un

lüks bir müstahzarıdır.

IL - 1075 - 49

MISS RENAUD... JOLIE FILLE... CHIN...

İL - 1074 - 48

Yeni ROJA-FLORE

parfümlü briyantinini bugün tecrübe ediniz

İşte... tek bir şişede briyantin ve parfüm bir arada... Hem de, tanınmamış bir parfüm, gelişigüzel bir briyantin değil !.. İnce keskin bahar çiçeklerinin özüne malik hakikî bir parfüm. Ya fiatı ?.. Briyantin fiatından belki biraz fazla...

Fakat, ROJA FLORE ile saçlarınız bütün gün parfümlü kalır.

ROJA-FLORE

Bouquet de Fleurs Parfümü ile

İL - 1286 - 50

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

SOPHIA LOREN
(Fotoğraf: PAT PICTURES)

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 278
SAYI: 5 CİLT: I 1962

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22, İstanbul. **SANTRAL : 22 48 88. Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Telefon: 10 67 24.

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrısta satış fiyatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

YENİ İLÂN TARİFEMİZ:

İç sayfalar (Siyah-beyaz)

Tam sayfa	.....	5000 Lira
1/2	»	2500 »
1/4	»	1250 »

	Bir renk ilâvesiyle	İki renk ilâvesiyle
Arka kapak	... 6000	6500 Lira
Tam sayfa	 5500	6000 »
1/2	» 3000	3500 »
1/4	» 1500	1750 »

	Çok renkli
Arka kapak	..... 7500 Lira
İç sayfalar	..... 7000 »
1/2 sayfa	..... 4000 »

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

ÖLÜMDEN SONRAKİ HAYAT

Kıraliçe Astrid'in Belçika Kıralı III. Leopold'la evlenmeden önce çekilmiş bir resmi (üstte). Altta Danimarkalı bir fotoğrafçının bir ispritizma seansında çektiği Astrid'in hayali (altta).

Bu bir hayalin fotoğrafıdır.

Feza seyahatlerinin ve atom fiziğinin en fazla geliştiği bir çağda yaşıyoruz. İnsan oğlu pek yakında gezeğenlere ulaşacak. Elektronik beyinler, suni kalbler yaratıyoruz. Ama mantığımızla da, ilmî bilgilerimizle de esrarını çözemediğimiz, iç yüzünü izah edemediğimiz bir konu, karşımızda hâlâ kapalı bir kutu gibi duruyor. Ruh nedir? Yapılan tecrübeler, bilinen bazı hâdiseler, ruhun ölmezliğini teyidediyor. İlim bugün insan dimağının da birtakım dalgalar neşrettiğini, beyinler arasında elektronik bir bağ bulunduğunu ispat ediyor. Ancak ruh münasebetlerinin bununla ilgisi olmadığını da yapılan tecrübeler göstermiştir. O halde, ruhun mahiyeti bugün için, belki bundan sonra da esrarını muhafaza edecektir. Milyonlarca insanın ilgisini çeken bu konuyu, bu sahada yapılan tecrübeleri okuyucularımızın da merak edeceğini düşünerek, bu sayıdan itibaren yeni bir tefrikaya başlıyoruz. Bu sahada en büyük salâhiyetlerden olan Thomas Haller'in kaleminden çıkan ve tamamen vesikalara dayanan yeni yazı serimizi merakla takib edeceksiniz.

Bu serinin ilk yazısı 10.-11. sayfalarımızda.

Hayat
tan
fotoğraflar

Kış Ortasında Yaz

Londra'da halen hüküm süren korkunç kıştan geçen sayımızda bahsetmiştik. Üstte ve yanda verdiğimiz resimler hemen hemen aynı günlerde ve gene Londra'da çekilmiştir. İngiltere başkentinde açılmış bulunan «Kamping Sergisi»nde gösterilen bu yüzme havuzu ilgi çekmiştir. Havuza, ağustosun boğucu sıcaklarında soğuk, şubat ayında ise sıcak hava veriliyor.

TARZAN HİNDİSTANDA

Amerikanın yetiştirdiği en son Tarzan olan Jack Mahoney, Hindistan'da filim çevirmek üzere Londra hava alanından Bombay'a gitmek üzere kalkan Air India Havayolları uçağının Hindli hostesi Sarmya'yı kucaklıyarak uçağa binerken.

ELEKTRONİK KÂHİN

Bu Hintli rahip ve pandit (bilgin), şubat başında dünyayı büyük felâketlerin beklediğini bildiren kehanetinde bulunurken ilâhiler de okuyor.

PARMAĞI KOPTU, AMA...

Ünlü Amerikalı filim yıldızı Van Johnson'un, Londra'nın Adelphi tiyatrosunda verilen «The Music Man» adlı oyunun temsili esnasında kapıya sıkışan parmağı koptu, ama hemen yapılan ameliyat sayesinde kopan parmak tekrar yerine takıldı. Ertesi akşam sahneye yeniden çıktı.

Bebekler Diyarında

Londra B.B.C. televizyon istasyonu geçenlerde yüzlerce çocuğu davet etti. Minikler, çeşitli oyuncakla haşir neşir olurken çekilen bir programı yayınlandı.

Yılın İlk Çocukları

Yeni yıla girerken doğan çocukların sayısı on binleri bulur. Biz hepsini temsilen, Paris'in bir kliniğinde yeni yıla basarken hayata gözlerini açan şu dört yavruyu veriyoruz.

İstanbul Radyosunda Yayınlanamıyan Bir Televizyon Programı

İstanbul Radyosu'nda dans, çalgı ve şarkılariyle gerçek bir Rio karnavalı.

İstanbul Radyosu'nun geçenlerde yayınladığı «On beş günde bir» programı aslında göze hoş görünen özellikler taşıyordu. Çünkü programın kalburüstü numarası, «Kara Orfe» filminin gösterilişi münasebetiyle şehrimize gelen Brezilyalı zenci sanatçıların dansları idi. Programı dinleyip, görememiş olan okuyucularımıza, Orfeu Negro'nun karnaval sahnesindeki dans topluluğunu İstanbul Radyosunun stüdyolarından seyrettiriyoruz.

«Kara Orfe» filminin yıldızları, alkışlara kıvrak bir dansla mukabele ediyor.

Programa misafir olarak katılan Ayhan Işık, Fecri Ebcioğlu ile mikrofonda.

Sohbet Köşesi

GÖMLEK İLE SAADET

HANI bir hikâye vardır: Mesud olmak istiyen prense dertsiz bir adamın gömleğini giymesini tavsiye ederler. Dertsiz adam aranır, sonunda bir çoban bulunur: Hiçbir derdi olmıyan bir çoban! Ne çare ki onun da gömleği yoktur!

Bu hikâyedeki dertsiz çoban henüz ihtiyaçları fazlalaşmamış, dünyada neler olduğunu bilmiyen insanın ta kendisidir. O dünyayı kendi köyünden, bahçeleri su kenarında, çiçekleri dolaştığı kırlarda gördüklerinden ibaret zanneder. Yiyecek olarak su ve ekmek, giyecek olarak bir gocuk ona yeter. Koyunlarını otlatırken zaman onun için baştan başa boştur; boşa giden zamanı kavalını çalarak köy nağmeleriyle doldurmaya çalışır. Gün batınca da yatar uyur.

Çobanın derdi olmaması gömleğe ihtiyacı olmamasından doğuyor. Onu köyden alıp kasabaya, oradan şehre getirin. Ona gömleği, ayakkabıyı giydirin. İnsanların derece derece yedikleri yemeklerin tadına o da baksın; nasıl gezdiklerini, nasıl eğlendiklerini görsün. İşte o zaman dertsiz çobanın saadeti, bir türlü memnun olamıyan prensin saadeti gibi, bir daha bulunmamak üzere kaybolup gidecektir.

Bugün şehirlerde, kasabalarda oturan insanları bir tarafa bırakın, köylerde oturan insanlar da mesut değildirler. Dünyanın öyle bir devrinde yaşıyoruz ki nakil vasıtaları herkesi her tarafa taşımakla meşgul. Gazeteler, sinemalar, radyolar başka başka âlemlerde, başka başka hayat seviyeleri içinde yaşıyan insanların ne yiyip ne içtiklerini, hangi yeni ihtiyaçlar peşinde koştuklarını günü gününe, saati saatine haber veriyorlar. İnsanlar her şeyi duyuyor, her şeyi öğreniyorlar. Ve pek tabiîdir ki öğrenmekle kalmıyor, onları istiyorlar da. Her yeni istek, her an gelecekmiş gibi görünen saadetin gelmesini biraz daha geciktirmeye sebep oluyor. Saadetin boş kalan yerini üzüntüler, sıkıntılar, ıstıraplar, rahatsızlıkların her türlüsü doldurmuştur ve doldurmaya da devam etmektedir.

Hele bizim insanlarımız, gene de dünyanın bütün insanlarından daha büyük bir süratle uyanmaktadırlar. Köylerden şehirlere doğru müthiş bir akın var. Son kırk seneden beri hayli insanı muhtelif derecelerdeki mekteplerden geçirmeye muvaffak olduk. Okuyanlar çoğalıyor. Okumak demek her şeyi daha çabuk öğrenmenin yoluna koyulmak demektir. Öğrenmek ise, ihtiyaçların artmasından başka nedir ki?

Kırk senedir gelmiş geçmiş idarecilerimizin en büyük kabahati, belki de affedilmez gafleti milleti uyandırmaya çalışırken yeni doğacak ihtiyaçları karşılamak için hiçbir tedbir almayı akıl edememeleridir. Bu okuyan, radyolarla, sinemalarla her şeyi duyan, gören ve öğrenen insanlar elbette ki her şeyi istiyeceklerdir. Onlara her şey gösterildi; fakat bunları elde etmenin yolları, çalışma ve istihsal imkânları, sahaları, usulleri, vasıtaları gösterildi mi?

Maalesef hayır! «Cemiyetimizde huzursuzluk var» diyoruz. Rahatsızlığın, huzursuzluğun sebebi bu! Herkes daha iyi yaşamak istiyor; çünkü daha iyi yaşamanın bu yeryüzünde mümkün olduğunu görmektedir. İstediğini elde edemeyince de mustarip oluyor. Huzuru kaçıyor, endişelere kapılıyor, âsabı bozuluyor. Hattâ zaman zaman daha fenaya götürecek bir yolun kapısını çaldığını farketmeden mevcut olanı da kırıp dökmeye kalkacak kadar şuurunu kaybettiğini farketmiyor. Demek ki, vatandaşın derdini anlamak, bugünkü idarecinin vazifesidir. Vatandaş gülmek istiyor, gülmek!

ŞEVKET RADO

Hayat yeni bir yazı serisine başlıyor:

İkinci Dünya Harbinin Ünlü Simaları 1

Mareşal Rommel'in Son Günleri

BU YAZİ SERİSİNDE BULACAĞINIZ MEVZULARDAN BAZILARI:

İkinci Cihan Harbi, Münihte bir poker oyunu ile başlamıştı...

Mussolini'nin damadı Kont Ciano, Faşist kurşunlariyle can verdi...

Hitlerin ölümünden önce sığınakta geçirdiği balayı...

MAREŞAL ROMMEL kadar kötü şartlar altında savaşmak zorunda kalan bir asker zor bulunur, dense yeridir. Şüphesiz tarih boyunca, imkânsızlıklar arasında ezilen, hem düşmanla, hem de içinde bulunduğu şartlarla mücadele eden tek asker Rommel değildir, ama bu alanda tek olmayışı, Mareşalin başardığı işlerin öneminden hiçbir şey kaybettirmez.

Rommel, Kuzey Afrika'dan Almanya'ya 1943 yılının martında dönmüştü. Bir müddetten beri iki ünlü Alman generali Keitel ile Jodl'un kendisine düşman kesildiklerini biliyordu. Bu düşmanlık sadece meslek sahasında kalmıyor, hususi hayatına kadar uzanıyordu. Bütün bunların yanıbaşında Rommel bu ikisinden başka Goering'den de âdeta iğreniyor, ona asla güvenemiyordu. Son zamanlarda General Schmundt sık sık bir fırsatını bularak Nazi Partisi'nin ileri gelenleri arasındaki kredisinin günden güne azaldığını fısıldıyordu. Bilhassa başta Bormann olmak üzere birçok parti üyesi Rommel'e yüz çevirmişti.

Hattâ bir ara öyle olmuştu ki, Parti toplantılarında Mareşal Rommel'in tarafını tutan hemen hemen hiç kimse kalmamıştı. Bir tek General Schmundt vardı, ama bir kişiden ne çıkardı? Bupo teşkilâtı ortadan kaldırılmalı, S.S.'lere de normal bir subay gibi orduda görev verilmeliydi.

Gariptir ama, Hitler bir müddet Rommel'in bütün bu tavsiyelerini sesini çıkartmadan dinledi. Düşünceli bir hali vardı. Nihayet bu gibi konuşmalardan çok memnun kaldığını belirttikten başka, teferruat üzerinde bazı önemsiz münakaşalara bile girişti. Fakat bu bir fayda vermedi. Hitler gene bildiğini yapacak, çalışma metodunu değiştirmiyecekti. O zaman Rommel, Hitler'in cinayetlerini bir plân dahilinde yaptığını anladı, ama iş işten geçmişti, yapacak bir şey kalmamıştı.

Mareşal Rommel, bütün bunları düşündükten sonra hayatında o zamana kadar yapmadığı bir şeyi yapmaya karar verdi: Politikaya girecekti. Belki bu suretle, memleketi felâkete sürükliyen Hitler'in akıllıca hareket etmesini sağlıyabilirdi. Bunun da bir tek çaresi vardı: Etrafındaki nasihatçileri Hitler'den uzaklaştırmak! Hitler sembolik bir şef olmalı, ama elinde her hangi bir iktidar organı bulunmamalıydı.

Rommel tasarılarını gerçekleştirmek için ordunun B grupunun komutasını kabul etti. Böylece önce Kuzey İtalya'ya, sonra da Fransa'ya gitti. Bu arada felâketin hızla yaklaştığını sezenler arasında çeşitli cereyanlar başgöster-

1944 ocak ayında Rommel, ünlü «Atlantik Duvarı»nı teftiş ederken.

na rağmen Mareşalin bildiği bir şey vardı: Hitler'in bütün hareketlerine etrafındakilerinin sebep olduğuna inanıyordu. Bu inancı Elâlemeyn savaşından sonra dahi sarsılmamıştı. Etrafındakilerinin tesirlerinden kurtulduğu takdirde Hitler gibi bir adamın bile aklı başında bir şekilde hareket edeceği fikrindeydi. Fakat gene de zaman zaman Hitler'in etrafındakilere karşı dürüst davranmadığını, akıl ve mantık çerçevesini aşan hareketler yaptığını görerek umutsuzluğa kapılıyordu. Bu gibi anlarında cesaretini kaybediyor, harbin sonundan şüphelenmeye başlıyordu. Hele gaz odalarını, kitle halinde Yahudi katliâmını, Varşovadaki Yahudi mahallesinin imha edilişi rezaletlerini haber aldığı zaman âdeta utancından nereye gizleneceğini şaşırmıştı. Kuzey Afrika'da centilmence, mertçe dövüşen bir milletin, öte yanda akla, hayale gelmez çılgınlıklar yapmasını bir türlü kafası almıyordu.

Rommel'in yaradılışında kim olsa ilk fırsatta Hitler'le görüşür, bütün bunlara bir son verilmesi gerektiğini söylerdi. O da öyle yaptı. Hattâ sadece bu kadarla da kalmadı, bu şekilde devam ettikleri takdirde savaşı kaybedeceklerini de ilâve etti. Bu bir kehanet değildi. Aklı başında kim olsa bu şekilde düşünürdü. Üstelik bir an önce Gestamişti. Meselâ Paris Askerî Valisi Stülpnagel, Rommel'in kurmay başkanı Speidel ve diğerleri en yakın bir zamanda sulh müzakerelerine başlanması gerektiği fikrindeydiler. Hattâ eski Nazi şeflerinden bazıları bu teklifi bizzat Rommel'in Hitler'e yapması gerektiğini söylüyordu.

Böylece Mareşal Rommel'in durumu 1944 şubatından itibaren bir generalin düşebileceği durumların en garibi haline geldi. Bir yandan Hitler tarafından Atlas Okyanusu sahillerine yapılacak çıkarmalara karşı koymakla görevlendirilmişti, öte yandan Hitler'e sulh müzakerelerine başlamasını teklif etmek istiyenler tarafından öne sürülüyordu.

Rommel, emir subayı ve eski bir dostu olan Aldinger'le sık sık dertleşiyor:

— Artık bundan sonra savaşa devam etmek büyük bir aptallıktır... diyordu. Her geçen gün, şehirlerimizden birini daha kaybediyoruz. Bu, nereye varacak? Komünist propagandasının Avrupa'da biraz daha çabuk yayılmasına ve Batılıların aralarında hızla birleşmelerine! Eğer elimizde atom bombası mevcut olsa, bu iki taraf arasında kesin bir denge sağlıyacaktır. Bu şartlar altında da savaşı terketmek bence delilik olur. Bombayı kim ilk olarak kullanırsa, zafer çanları onun

için çalacaktır! Şahsan ben bizde atom bombasının mevcut olmadığı kanaatindeyim ve bu işten en kısa çıkar yol, bir an önce sulh yapmaktır.

Fakat bu, Rommel'in düşmandan korktuğu anlamına gelmiyordu. Mantığiyle düşünen herkes için Almanya hesabına tek çıkar yol, Eisenhower ve Montgomery ile karşılıklı sulh masasına oturmaktı. Bununla beraber Rommel çıkarma devamınca büyük bir cesaretle savaştı ve düşmanı denize püskürtmeye çalıştı.

Rommel son bir kere daha Führer' le görüşmek için teşebbüse geçti. Gelen cevapta Hitler 17 haziranda Soissons'da bulunacağını haber veriyor, kendisini ancak orada kabul edebileceğini bildiriyordu. Rommel bu görüşmesinde Hitler'e iki teklifte bulundu: Ya sulh müzakerelerine geçilmeli veya Orne'un gerisinde savunmaya çekilmelilerdi.

Rommel bu konudaki mesajlarının sonuncusunu Hitler'e 15 temmuzda gönderdi, fakat bunların kesin cevabı eline geçmeden önce ağır olarak yaralandı. Bu da Almanya'nın alın yazısını değiştiren âmillerden biri oldu. Pek çokları, Rommel'in aldığı yaraların tesiriyle hemen ölmesini temenni ediyorlardı. Fakat Rommel, biraz bünyesinin, daha çok iradesinin kuvvetiyle ölümle mücadele etti ve hayatta kalmayı başardı.

Baron von Esebeck, Rommel'i 23 temmuzda Vésinet hastanesinde ziyaret ettiği gün, Mareşal gerçekten ağır yaralıydı.

Rommel, Baronun geldiğini görünce yatağında doğruldu ve güçlükle oturdu:

— Sizi gördüğüme çok memnun oldum... dedi. Bir an için sizi doktor sandım, çok korktum. Yatağın içinde bile kıpırdamama müsaade etmiyorlar. Her halde öleceğimi sanıyorlar, konuşmama bile razı olmuyorlar. Fakat benim bunlara aldırış ettiğim yok. Burada, yatağımın içinde fotoğrafımı çekerseniz, çok memnun olurum.

Böyle diyerek biraz daha doğruldu. Zahmetle, pijamasının üzerine üniformasını geçirdi, sonra da fotoğraf makinesini, çekmesi için Barona uzattı:

— Ingilizlerin bu fotoğrafımı görmelerini bilhassa istiyorum... dedi. Böylece beni bu sefer de öldüremediklerini anlarlar.

Bu tarihten sonra Rommel'i ziyaret edenlerden biri de Amiral Ruge olmuştu. Rommel, Amirale Hitler'in katledilmesi tasavvurlarından bahsetti ve:

— Bu, çıkar bir yol olmaktan çok uzaktır... dedi. Şayet Hitler katledilerek öldürülürse, halkın nazarında değeri bir kat daha artar. Herkes ona büyük bir kahraman gözüyle bakmaya başlar. Bence yapılacak tek çare, onu tevkif edip mahkemeye çıkarmaktır. Hakikatleri bütün çıplaklığıyle halkın gözü önüne sermedikçe halkın kafasından Hitler'i silip atmanın çaresi yoktur.

O günlerde Rommel, doktorlarının bütün itirazlarına rağmen Herrlingen' deki evine nakledilmesini istedi. Karısının sonradan anlattıklarına bakılırsa, yaralı bir durumda düşmanların eline geçmek istemiyordu. Doktorlarının sandıklarının aksine, Rommel'in yaraları vaktinden çok önce kapanmaya yüz tuttu. Her geçen gün biraz daha kendini toparlıyor, eski kuvvetini kazanıyordu. Bu arada Nazi partisinin ileri gelenlerinin hiç aramamaları, hattâ sıhhatini sormak için telefon bile etmemeleri Rommel'in karısının gözünden kaçmıyordu.

O sıralarda beklenmiyen bir hâdisenin patlak vermesi sadece Nazi Partisi'nde değil, bütün Almanya'da büyük bir heyecan uyandırdı: Hitler'e bir suikast yapılmış, fakat tesadüflerin yardımiyle Hitler bundan kurtulmuştu!... Başta Rommel olmak üzere, birçokları bunun âni tepkisini beklemeye başladılar. Nitekim ilk olarak bu suikastta parmağı olduğu sanılanlardan Paris valisi General Heinrich von Stülpnagel, bazı soruları cevaplandırması için acele olarak Berlin'e çağırıldı.

General için derhal Berlin'e hareket etmekten başka çare yoktu. O da öyle yaptı. Otomobiline atlıyarak yola çıktı. Generalin yola çıktıktan ne kadar sonra intihara karar verdiği bugün bile kesin olarak bilinmiyor. Birinci Dünca Harbine katılıp kanlı savaşlar verdiği Verdun'a varmadan şoförüne arabayı Meuse kanalına doğru çevirmesini ve kendisini orada bırakmasını söyledi. Az sonra arabasını durdurdu ve aşağıya inerek tabancasiyle intihar etti. Fakat başına sıktığı kurşun ancak gözlerini kör etmişti.

Hâdiseden pek az sonra yapılan ameliyatla hayatı kurtarılan General, Berlin'e kadar bizzat Gestapo subayları tarafından götürüldü. Yarı baygın vaziyette olan General yol boyunca hep «Rommel... Rommel...» diye sayıkladı. Berlin'e getirilince bazı şeyleri itiraf etmesi için kendisine işkence edildi. Generalin Hitler'in suikasdı hakkında bir şey söyleyip söylemediği hususunda hiçbir şey bilinmiyor. Işkenceyle bir şey elde edemiyeceklerini anlayınca da acele muhakeme edip astılar.

Rommel, yıldırım birliklerinin harekâtında...

Yalnız İkinci Dünya Savaşı'nın değil, son yüzyılların, hattâ belki insanlık tarihinin unutulmıyacak adlarından biri de hiç şüphe yok, Mareşal Rommel'dir. Bu ünlü Alman Mareşalinin Kuzey Afrika çöllerinde vermiş olduğu kanlı savaşların üzerinden henüz yirmi yıl kadar bir zaman geçmiş bulunuyor. Fakat bu kadar kısa bir zaman bile Rommel'in hareketlerindeki dürüstlüğü sezmek ve buna kesin olarak karar vermek için yeter sayılıyor. Desmond Young son günlerinde Mareşalin yanında bulunanların anlattıklarına dayanarak bu büyük adamın ölümü hakkında şimdiye kadar pek bilinmemiş taraflarını açıklıyor.

Rommel, feci Yahudi katliâmını haber aldığı zaman utancından ne yapacağını şaşırmıştı. Kuzey Afrikada mertçe dövüşen bir milletin öte yanda akla, hayale sığmaz vahşi hareketlerde bulunmasına bir türlü inanamıyordu...

YAZAN: DESMOND YOUNG
ÇEVIREN: ESER TUTEL

GELECEK HAFTA:
On beş dakikaya kadar ölmüş olacağım

KAPAKTAKİ KIZ

İtalyan Kadın Güzelliğini Dünyaya Tanıtan Yıldız:

SOPHIA LOREN

Aslında, Napoli'nin bir kenar mahalle kızı olan Sophia Loren, bugün beyaz perdenin en gözde yıldızıdır. Filimciler onunla anlaşma yapmak için âdeta kuyruğa girdikleri halde, 1964 yılına kadar yeni bir mukavele imzalıyamıyacak kadar doludur. Vittorio di Sica, Sophia'nın portresini, "Boccaccio 70" filmindeki rolü münasebetiyle şöyle çiziyor: "Güzel bir senaryoda aranan bütün özellikleri bu kadın şahsında toplamış: Tevazu ile istihza, mutlulukla ıstırap, şehvetle ihtiras ve kurnazlıkla sâflık. Söz bile söylemese, bu duyguları okumak kabildir..."

Dört Ay İçin Parisli Oldu

Sophia, bütün şuh görünüşüne rağmen, kocası Carlo Ponti'ye daima son derece sadık kalmış bir eştir.

Sophia Loren'in halen Anthony Perkins'le birlikte Pariste çevirdiği «Üçüncü Buut» filminden bundan önceki sayılarımızda etraflıca bahsetmiştik. Bu münasebetle 4 ay Pariste kalması gereken Sophia Loren, dünyanın bu kalburüstü moda beldesinde bulunuşunu fırsat bilerek, gardırobunu en büyük terzilerin en nâdide modelleri ile zenginleştirmektedir. Bir foto muhabiri geçenlerde dilber yıldızı, Dior'un mağazasında yakaladı. Elbise koleksiyonunu tamamlıyan Sophia bu kere de düzinelerle yeni ayakkabı ısmarlıyordu.

Boccaccio 70, Sophia Loren'in sanat hayatında yeni bir dönüm noktasıdır.

"BOCCACCIO 70,,

Fitmin başerkek artisti Luigi Guiliani, İtalya'da yeni parlamağa başlıyor.

Vittorio de Sica'nın en başarılı filmi olan «Boccaccio 70»in Lugo di Romagna kasabasında çevrilişi sırasında dinlenen Sophia Loren.

«Boccaccio 70» filminde konu, İtalya'nın Ravenna şehri civarındaki Lugo di Romagna kasabasında geçer. Kasaba meydanında senelik panayır kurulmuştur. Atlı karıncalar, salıncaklar ve çeşit çeşit eğlence barakaları bu yıl boyunca sakin taşra şehrine büyük bir canlılık getirmiştir. Eğlence yerinde bulunan barakaların en cazibi, hafifmeşrepliğiyle bütün erkekleri ustaca çekmesini bilen bir genç kızın işlettiği atış kulübesidir. Ahlâk prensiplerini hiçe sayan bu şuh kız (Sophia Loren), davranışı sayesinde hem dilediği gibi gönül eğlendirmekte, hem de geçimini sağlamaktadır. Gerçek aşk, onun lûgatinde karşılığı bulunmıyan bir kelimedir. Sadece gününü gün etmeğe bakar. Ama hiç beklemediği bir anda kader, karşısına, aşk konusundaki düşüncesini değiştirecek olan bir insanı çıkarır (Luigi Guiliani). Kulübenin hemen arkasında duran tekerlekli ev, bu sevişen iki genç için mutlu bir yuva olur ve birlikte yepyeni bir hayata başlamak üzere yola çıkarlar.

bir çocuğun
yediği,
bin çocuğun
isteği
en alâsı

Nuh'un
ANKARA
MAKARNASI

ANKARA Makarna Un ve İrmik fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 27 36 58 Ankara Tel: 11 23 95

İL - 1087 - 51

Hayat'ın yeni tefrikası

Ölümden Sonraki Hayat

Yeni dünyaları keşfe hazırlandığımız bir çağda, yalnız Avrupa ve Amerikada ruhlar âlemi ile uğraşanların sayısı yirmi milyonu aşıyor. Bu esrar hâlâ çözülemiyor...

YAZAN: THOMAS HALLER — ÇEVİREN: A. MAZHAR KUNT

1

FIRTINALI bir gece idi. Saatlerden beri yağan yağmur hızını büsbütün artırmış, şimşek ve gök gürültüleri arasında sinirleri bozan bir şakırtı ile yolun çamurlu sularını kaldırıma sıçratıyordu. Zaten Rio de Janeiro'nun bu mahallelerindeki sokaklar dar ve kasvetlidir. Rüzgâr vurdukça sallanan sokak lâmbalarının ışığı büsbütün âsabımı bozuyordu. Adımlarımı sıklaştırdım. Verilen adresteki numarayı arıyordum. Pek uzaklarda olmamalıydı. Lâstiğin patlaması da büyük bir aksilikti. Arabamı birkaç yüz metre gerideki sokağın başında bırakmak zorunda kalmıştım. Ne şapkam vardı, ne yağmurluğum. «İnşallah elimdeki küçük valizin içine su girmemiştir» diye düşünüyorum. Zira içinde lüzumlu aletlerimle birlikte gömleğim, lâstik yakalarım da vardı. Evde de her halde gereken tertibatı almışlardı. Vaka çok aceleydi. Hastanın kımıldatılmasına imkân yoktu. Bu önemli ameliyatı evde yapmak zorunda idim. Sinirlerimin gergin olmasının sebebi belki biraz da bu idi. Verilen adres olduğunu tahmin ettiğim evin yakınında sokak lâmbası yoktu. Numarayı seçebilmek için kapıya yaklaştığım sırada bir şimşek çaktı. Bütün vücudumun ürperdiğini hissettim. Bu elektrikli hava insana ne fena dokunuyordu. Şimşeğin aydınlığı arasında 313 rakamını okudum. Sanki gizli bir rehber bana yol gösteriyordu. Bâtıl şeylere katiyen inanmazdım. Ben numaraya bakarken şimşeğin çakması gayet tabiî, tesadüf eseri idi. Kapının ziline basarken müthiş bir tarraka ile gök gürledi. Bu gürültü içinde acaba zil sesi işitilmiş miydi? Bir, iki dakka geçmeden kapı açıldı. Beni bekliyorlardı. Ayakkabılarımı değiştirerek, ceketimi çıkardım ve doğru hastanın yanına gittim. Odayı hazırlamışlardı. İki hastabakıcı ve bir narkozcu beni bekliyordu. Hastanın durumunu biliyordum. Bir, iki ay önce hastaneme gelmiş, röntgenleri alınmıştı. Beyninde çok çabuk büyüyen tehlikeli bir tümör vardı. Derhal ameliyat lâzım olduğunu daha o zaman söylediğim halde, ihmal etmişler, tehlike kapıya dayanıncıya kadar müdahale ettirmemişlerdi. Bir, iki saat önce hasta komaya girmişti. Bu arada kendisini tedavi eden diğer iki doktor, ameliyatı benim yapmamı tavsiye etmişler ve bana telefon etmişlerdi. Son çekilen röntgene alelâcele göz attıktan sonra, hemşirelere ve narkozcu doktora gereken talimatı verdim. Yıkanmak ve elbiselerimi değiştirmek üzere banyoya girdim. Ellerimi dezenfekte edip, ameliyat elbisemi giymem on dakikadan fazla sürmemişti. Tekrar odaya girdim, Reflektör yakılmış, hemşireler cerrahi aletleri hazırlamışlardı. Neşterleri elime aldığım zaman, hayretten, hattâ hayretten demiyeyim de dehşetten donup kaldım. Ameliyat yapılmış, yani tümör dışarı çıkarılmıştı. Yanımdakiler hiçbir şeyin farkında değildi. Narkozcu hastayı bir saniye bile bırakamazdı. Hemşireler ne olup bittiğini bilmiyorlardı. Bana yalnız ameliyat yerini dikmek işi kaldı. Bu inanılmıyacak bir hâdise idi. Yanımdakiler ameliyatı benim nasıl olup da bu kadar çabuk bitirdiğime hayret etmişlerdi. Ama sizi temin ederim muhterem peder, ameliyatı ben yapmadım. Ruya da değildi. Görüyorsunuz, akli muvazenem yerinde. Şu şehirde hâlâ doktorluk yapıyorum. Hâdise aynen cereyan etmiştir. İnanın!...

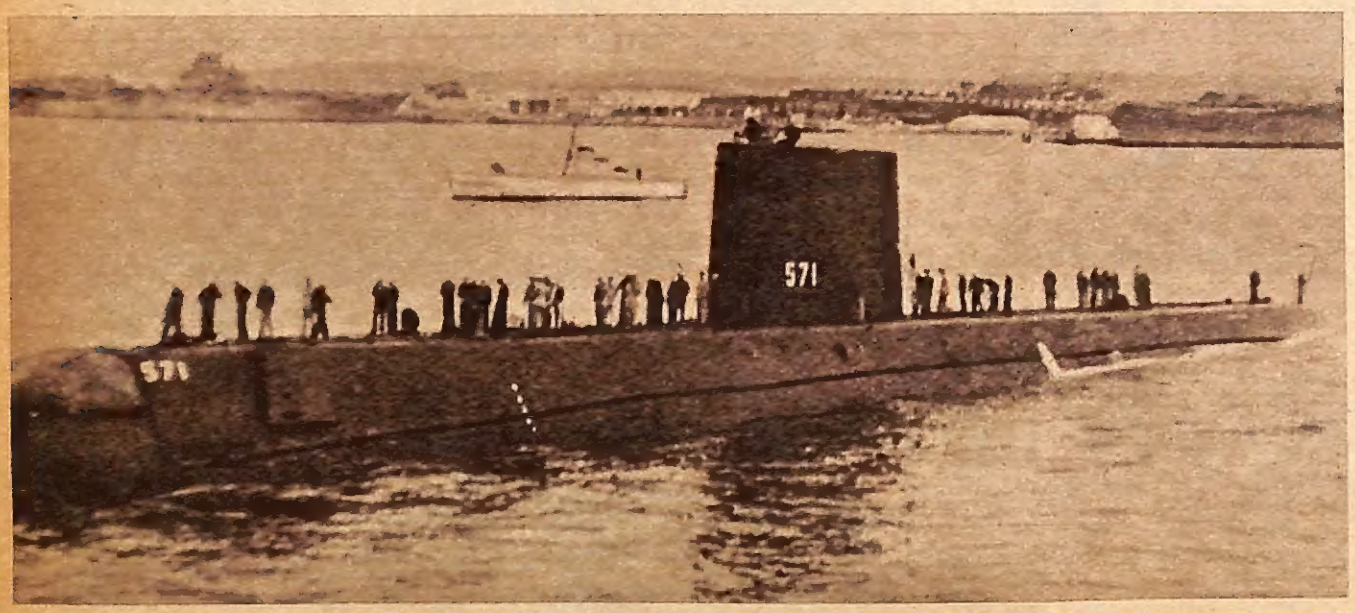

1959 yılında dünya turuna çıkan ilk Amerikan atom denizaltısında bir de telepat bulunuyordu. Bu telepatın verdiği sinyaller, Amerika sahillerinde bulunan başka bir telepat tarafından zaptedilmiş ve doğruluğu kayıtlarla tevsik edilmiştir.

Yukarıki olay, ne bir polis romanı, ne de hortlak hikâyesidir. Zamanımız-

Brezilyanın Palmelo şehrinde, medyumlar ellerini bir hastanın üzerinde birleştirerek, ölmüş bir doktorun ruhundan yardım istiyorlar.

da Brezilyanın başşehrine yerleşmiş ünlü bir Avrupalı doktorun başından geçmiştir. Doktor da bu hikâyeyi, Vatikan hükümeti adına ispritizma tecrübelerinin en yaygın olduğu Brezilya'da bu konuda tetkikler yapmak üzere gönderilen Rahip Kloppenburg'a nakletmiştir. Rahibin, bu esrarlı ameliyatı nasıl izah edeceği sualine karşı doktor, Brezilyalıların öteden beri inandıkları bir hâdise ile, yani ölmüş bir doktorun ruhunun ameliyata yardım etmiş olduğu şeklinde izah edilebileceğini söylemiştir.

Gerçekten bugün bütün dünyada ruhlar âleminin sırlarını çözmeğe çalışan gizli ilimler, kehanet, önsezi, falcılık, telepati olaylarına inanan insanların sayısı kırk, elli milyon arasındadır. Bu işlerin en yaygın olduğu, bu nevi faaliyetlerin açıkça gelişme sahası bulduğu yer Güney Amerikanın en modern devleti Brezilyadır. Öyle eczaneler vardır ki, yalnız ruhların tavsiye ettiği reçeleri yaparlar. Normal reçeteleri de ruhlara sormadan kullanmazlar. Rio de Janeiro ve Sao Paulo'daki doktorların çoğu ispritizmacıdır. Ünlü meslektaşlarının ruhlarına danışmadan teşhis koymaz, tedaviye geçmezler. Zencilerde, Orta Asyalılarda, kızıl derililerde nasıl, bir genç kızın kalbini kazanmak, yahut bir düşmandan intikam almak için ruhlardan yardım isteniyorsa, yirminci yüzyılın en medeni memleketlerinde, bilhassa Brezilyada, sadece üfürükçüler, falcılar, kâhinler değil, müspet ilim adamı olan doktorlar, münevver insanlar arasında bile ruhlara inanma; ruhlardan yardım isteme yaygın bir hale gelmiştir.

Gizli ilimlerin ve ölüm ötesi araştırmaların en hareketli ve en yaygın olduğu Brezilyada, son üç cumhurbaşkanı, Vargas, Kubiçek ve Quadros ispritizma meraklısı insanlardı. Bu konuyu halk o kadar benimsemiştir ki, Avrupada ispritizmacılığı kuran Allan Cardec adlı Fransız bilgininin yüzüncü ölüm yılı münasebetiyle bir seri pul çıkaran yegâne memleket Brezilya olmuştur. İlgililerin söylediğine göre, Brezilya halkının %80'i ispritizma ile uğraşır. Yalnız Rio de Janeiro'da ispritizma toplantıları yapılan yedi bin salon mevcuttur. «Terreiros» denilen bu salonlardan her mahallede en azından bir tane bulunur. Bu salonların «Babalaôs adı verilen başkanlarına sorarsanız, cemiyet mensuplarının dindar olduğunu söyler.

Ruhlara inanma ve ispritizma meraklı yalnız Brezilyada değil, bütün dünyada gittikçe artmaktadır. Tecrübe ve araştırmalar da günden güne gelişmektedir. Nobel tıp armağanını kazanmış olan Fransız Psikoloğu Richet daha 1927 yılında — Brezilya hariç — birçok memleketlerdeki ispritizma meraklılarının üç, dört milyonu bulduğunu tahmin ediyordu.

Bugün yalnız Avrupada ve Amerika Birleşik Devletlerde ispritizma meraklılarının sayısı ise yirmi milyonu aşıyor.

Duygularımız dışındaki davranışları tetkik eden, dolayısiyle ispritizmayı da içine alan parapsikoloji ilmi, ruhların yardımı ile yapılan ameliyatları daha başka türlü izah etmektedir. Bu izaha göre, tıpkı ispritizma tecrübelerinde kullanılan medyumlar gibi; doktorlar da kendi kendilerini ipnotize etmekte, şuuraltı bir kuvvetle iş görmektedirler. Meselâ, yazımızın başında hikâyesini anlattığımız beyin tümörü ameliyatını yapan doktor, ameliyatı medyumlarınki gibi bir uyku içinde yapmış, ameliyatın sonlarında şuuruna hâkim olmuş ve tömörü ruhların çıkardığını zannetmiştir. Bugün gizli ilimlerden bahsedildiği zaman akla yalnız ispritizma gelmez. Telepati, önsezi, kehanet, falcılık da bunlarla beraber mütalâa edilmelidir. Eskiçağdan, Ortaçağdan asrımıza kadar bu alanda denenmiş sayısız olaylar vardır. Halen Avrupa ve Amerikanın çeşitli üniversitelerinde bu hâdiseleri araştıran enstitüler vardır. Bu enstitüler değişik tecrübeler yapmışlar, bazı müspet neticeler elde etmişlerdir. Bunların en yenilerinden biri, ilim uzmanlarının kontrolü altında Amerikan bahriyesinin yaptığı Nautilus tecrübesidir.

Bilindiği gibi 1959 ağustosunda Amerikalıların ilk atom denizaltısı Nautilus, bir dünya gezisine çıkmıştı. Denizaltı hareket limanından ayrılırken, esrarengiz bir yolcu da gemiye alındı. Bu yolcu bütün seyahat müddetince bir kamarada kapalı kaldı. Yanına sadece kumandan Anderson ile yemeğini götüren tayfa giriyordu. Bu esrarlı yolcu bir telepattı. Her iki günde bir; kendisi gibi Amerikanın Doğu sahilindeki bir yerde sıkı kontrol altında bulundurulan başka bir telepata mesaj gönderiyordu. Kartonlar üzerine düz çizgiler, daire, kare, haç gibi çeşitli şekiller çizilmişti. Gemideki telepat belirli saatlerde bu kartlardan birini çekiyor, gemi kumandanı da bunu saatiyle kaydederek bir dosyaya koyup mühürlüyordu. Karada bulunan telepat gemidekinin hangi saatte, hangi kartı çektiğini söylüyor, bu da orada kaydediliyordu. Bu iş 2000 km. mesafeden yapılıyordu. Defterler karşılaştırıldığı zaman, kayıtların yüzde sekseni doğru çıktı.

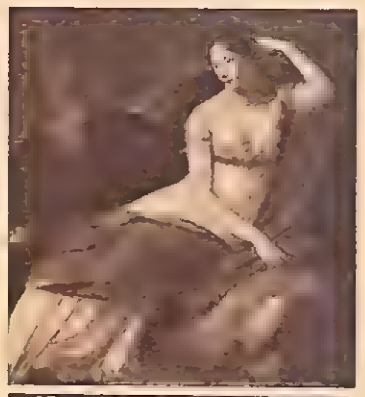

Napoléon ilk karısı Joséphine'in öleceği saati bildi.

Kant Moltke'nin ruhu kurmay toplantılarına da katılmıştır.

GELECEK HAFTA: Ölümü hâlâ esrarını muhafaza eden Kıraliçe Astrid'in ruhu ile mülâkat

VERMUT

TESİS
1757

REKLAM - 10 - 52

CINZANO

ÇOK SOĞUK İÇİLİR

MORAN - A466

Romy ile Delon'un aralarını bulan ve yıldız yapan ünlü İtalyan rejisörü Luchino Visconti.

Şimdiye kadar mahcup ve mâsum rollerde görmeğe alıştığımız Romy Schneider kadın avcılarına ıslık çaldıracak bir şuh kadın oluyor.

ARALARINDA daima Fransızca konuşulur. Romy ona gayet yumuşak, tatlı bir sesle «grande papa» (büyük baba) der. Öbürü de ona «Romina Chérie» diye cevap verir. Bahsettiğimiz adam, ünlü Alman yıldızı Romy Schneider'in istidadını ortaya çıkarıp, onu yükselten İtalyan rejisörü Luchino Visconti'dir. Visconti'de fevkalâde bir hassa vardır. İnsanların kendilerinin de farketmediği taraflarını keşfeder ve ortaya çıkarır. Bir rejisör için de bu, çok kıymetli bir vasıf sayılır. Romy'yi tip olarak gözlerimiz daima mâsum genç kız rollerinde görmeğe alışıktır. Onun özel hayatını bilen-

Benzinci Güzeli

Yeni filminde Gina Lollobrigida sapsarı saçlı bir benzinci güzeli oluyor. Ama onun saçlarını, kendi rengi ile beğenenlerin sayısı her halde daha fazla.

Bir adam Romy Schneider'i değiştirdi

Mahcup Kız İyiden İyiye Açıldı

Telefonda striptiz: Romy Schneider, mahcup ve mâsum kız olmaktan çıkıyor. Yeni filminde tam bir koket oluyor.

ıer, genç sanatçıyı yakından tanıyanlar da zaten yaradılışında böyle bir karakterin mevcudiyetini hemen farkederler. Ama rejisör gözü ne de olsa başka türlü görüyor. Visconti şimdi bu mâsum yüzlü 23 yaşındaki kızdan şuh, yürek yakan bir kadın meydana getirmek niyetindedir. Bunun için de şimdiden tatbikata geçmiş bulunuyor. Yeni bir filimde Romy'yi koket bir kadın olarak karşımızda bulacağız. Davranışı ve pozları ile kadın avcılarına ıslık çaldıracak bir tip. Visconti ile Romy çok iyi dostturlar. Aynı zamanda Alain Delon'un da çok yakın ahbabı olan Visconti, delikanlının Romy'den hoşlandığını ilk bilen ve evlenmeleri için araya giren insandır. Şimdi yeni eserinde bütün maharetini göstermeğe uğraşıyor. Visconti'nin kanaatine göre, tip ikinci derecede kalır. Karakter ifadesi, mizansen ve pozlar, şahsiyetleri istenilen şekilde gösterebilir. Sâf görünüşlü Romy de mükemmel bir koket olacaktır.

Roma'dan birkaç kilometre uzakta şu sıralarda hummalı bir faaliyet var. Filim teknisyenleri, operatörler, rejisörler, artistler her gün aynı noktada canla başla çalışıyorlar. Çevrilen filmin adı «Ippolita Güzelleri». Başrolde Gina Lollobrigida. Ama bu, her zaman gördüğümüz Gina değil. Saçları sarı... Sarışın bir Gina... Bir benzin istasyonunda benzinci kız rolü yapıyor. Gelen geçen otomobillerdeki bütün erkeklerin aklı bu güzel benzincide kalıyor. Günlerden bir gün... Ötesi malûm, konu kendiliğinden meydana çıkıyor. Gönül hikâyesi, dargınlık, kırgınlık ve tatlı bir sonuç...

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

TENEŞİR

Farsça (tenşûy)dan bozma. (Ten) vücut, (sûy) da (yıkayan) demektir. Ikisi birden (vücut yıkayan) demek oluyor; yani üzerinde ölüleri yıkadıkları kerevet gibi bir şey.

■

TOPUZ

Lûğat kitapları, bu kelimenin Arapça (debbûs)tan geldiğini yazıyorlar. Halbuki dilimizde (topuz)un kökü olan (top), ayrıca, (topak), (topuk), (topalak), (toplamak), (topaç), (toparlak) kelimeleri varken, bunun Arapçadan geldiğini iddia etmek fazla gayretkeşlik olur. Nitekim Şemseddin Sami, Arapça (debbûs)un (topuz)dan alındığını yazmaktadır.

■

TEYZE

Kilis'te (teyze)ye (dayze) derler. Kelimenin, (dayı) ile ilgisi âşikâr. Anadolunun diğer yerlerinde de hep başta (D) harfiyle (deyze) deniyor. Yani (dayze)nin incelmiş şekli. Demek ki, (ana) nın erkek kardeşine (dayı), kız kardeşine de (dayze) demişler.

■

TURŞU

(Turş), Farsçada (ekşi) demektir. Asık suratlı adamlara (türş-rû) derler. Şu halde (turşî), (ekşi gibi, ekşiye mensup) mânalarına geliyor. Biz de bunu (turşu) yapmışız.

■

CÖMERT

Farsça (civanmerd)in halk dilindeki şekli. Aslı (cüvân) olan, fakat dilimize (civan) olarak geçen bu kelime, (genç) mânasınadır. (Merd) de (erkek, adam) demektir. Şu halde (civanmerd), (genç adam, genç erkek) anlamına geliyor. Bu kelime, dilimizde, (düşkünlere yardımdan çekinmiyen kimse) mânasında kullanılır. Gerçekten de, kuvvetli bir adamın dayağı altında inliyen zayıf bir kimseyi ancak genç ve kuvvetli bir insan kurtarabilir. Ihtiyar bir kimse, ne kadar âlicenap olursa olsun, genç bir adamın yapacağı bu işi yapamaz. Vicdan, hükmünü geçirebilmek için kuvvetli bir kola da muhtaçtır.

(Civanmerd) kelimesi, (eliaçık, sahî) mânalarına da geliyor. Bunun bozulmuş şekli olan (cömert) de aynı mânada kullanılıyor.

■

MISAFİR

Aslı, Arapça (müsâfir)dir. Araplar, (müsâfir)i (yolcu) mânasında kullanırlar. Kelime, Fuzûli'de de bu mânayadır:

Menem ki kaafile-sâlâr-ı kârbân-ı gamem
Müsâfir-i reh-i sahrâ-yı mihnet ü elemem

Arapların, (ziyaretçi) mânasına gelen kelimeleri (zâir)dir.

(Müsâfir), sefere çıkan, yolculuk yapan kimse anlamınadır. Evden eve yapılan ziyaretlerin bir (sefer) olamıyacağı besbelli bir şeydir.

BİR PETROL İMPARATORLUĞUNUN TAÇSIZ KIRALI

PAUL GETTY

1949 senesinin bir ilkbahar sabahı Paris hava meydanına bir uçak indi. Yolcular arasından yüzü hiç gülmiyen orta boylu, altmış beş yaşlarında bir adam çıktı. Kendisini karşılamaya gelenlerin ellerini sıkıyor, başiyle sağa, sola selâmlar vererek ilerliyordu.

Fotoğrafçıların flâşları üst üste yanıp söndü. İki, üç kişi ileri geri koşuştular. Gümrükten geçilip dışarı çıkıldı. Bir taksi, kalabalığın önünde durdu. Kapısı açıldı. Gülmiyen adam içeri girdi.

Araba, Parisin otellerinden biri önünde durdu. Kapıcılar yerlerinden fırladılar. Yolcu, kapıdan içeri girdi. Tek odalı ucuz bir daire istedi. Fakat ucuz dairelerin hepsi tutulmuştu. Daha pahalı olan üç odalı daireler kalmıştı. Ne olacaktı şimdi? Tereddütlü birkaç dakika geçti. Nihayet, çaresiz, üç odalı bir daire tutulmasına karar verildi.

Bu yabancı yolcu kimdi biliyor musunuz?... Dünyanın en zengin adamı ve bir numaralı milyarderi Jean Paul Getty!...

Hafta sonunda otelin ilk yedi günlük kira faturası Amerika'ya gidince Getty'nin muhasebecileri milyardere acele şu telgrafı çektiler:

«Otel masrafları bütçenizi ciddî surette sarsıyor. Derhal odanızı değiştirin veya başka otele çıkın!»

Serveti milyarları aşan Getty bu telgrafı alınca ne yaptı dersiniz? Hemen otelin ilk boşalan en ucuz odasına taşındı!

Getty kendisini cimrilikle itham edenlere şu cevabı veriyor:

— Bazı kimseler bana cimri diyorlar. Halbuki değilim. Her şeyin hakiki değerini derhal ödemekten kaçınmam. Fazla kazanıyorum diye niçin fazla ödiyeyim?

■

Getty, beş parasız çalışmaya başlayıp Amerikanın en büyük petrol kıralı olan bir adamın oğludur.

Fakat babası öldüğü zaman ona ancak 500.000 dolâr miras bırakmıştı. Annesinin hissesine ise 7.600.000 dolâr isabet ediyordu. Lâkin babası ona paradan daha kıymetli iki şey hediye etmişti:

İyi bir tahsil ve kıymetli bir meslek tecrübesi! İşte bu iki şey Paul Getty'i babasından daha fazla zengin etmeye kâfi gelmiştir.

■

Paul Getty bugün 67 yaşındadır. Yavaş bir sesle, ağır ağır, hattâ biraz da utanarak konuşur. En çok sevdiği mevzular petrol, güzel sanatlar ve tarihtir.

Gençliğinde muntazaman beden idmanları yaptığı ve hattâ halterle güreşe çalıştığı için sıhhati sağlam, kuvveti yerindedir.

Dünyanın en zengin adamı olduğu halde aşırı cimriliğinden bahsedilir. Hattâ bu hali birçok fıkralara mevzu olmuştur.

Bir gün köpeklerin numara yaptığı meşhur bir sirki seyretmeye gitmişti. Bilet mahalline gelince tarifeyi tetkik etti. Fiyatları pahalı buldu. Fakat tarifenin alt kısmında tenzilâtlı bir fiyata gözü takıldı: İçeri yarım saat geç girenler için yüzde yirmi beş tenzilât vardı. Tamam! Bu ücret kesesine gayet uygun geliyordu. Sirkin kapısında yarım saat ayakta bekledi. Tenizlâtlı giriş saati gelince ucuz bileti alıp içeri girdi!

İşi icabı Paris'te bulunurken bir gece on beş kişiyi birden Maxim'de yemeğe davet etmişti. Hep beraber yiyip içtiler. Yemek sona erdi. Garson hesabı getirdi. Getty pusulayı aldı. Garsonu da yanına çağırdı. Hesap pusulasındaki her maddeyi ikisi kafa kafaya verip tetkik etmeye başladılar! Bu tetkik dakikalarca devam etti. Nihayet Getty doğruldu:

— Fiyatları pek yüksek buldum!... Maalesef ödiyemiyeceğim!

Garson şaşaladı. Getty hiç istifini bozmadı. Masadan kalktı. Hesabı ödemeden ve garsona da bahşiş vermeden Maxim'den çıkıp gitti. Hâdise ertesi gün büyük bir dedikodu halinde gazetelere aksetti. Kendisiyle mülâkata gelen gazete muhabirlerine Getty şu beyanatı verdi:

«Miss Elsa Maxwell'in bir arkadaşı beni ve on beş arkadaşı Maxim'de yemeğe davet etmişti! Hepimiz gittik. Ne-

Amerikanın bir numaralı petrol kıralı Paul Getty'nin yüzüne bakan, neredeyse yıkılıp ölecek bir adam karşısında bulunduğunu sanır. Ama o, aslında, emektar bir halter ve güreş şampiyonudur. Gençlerle boy ölçüşebilecek bir zindeliktedir.

22 ay gibi kısa bir zamanda milyoner olan bu taçsız petrol imparatoru Getty'nin ilk karısı Jeanette Dumont'tu.

Gönül yarası çekenlerin en yakın dert arkadaşlarından biri de müziktir. Bazan yalnız bir odada hâtıralarla dolu bir şarkıyı dinlemek insanı hayli teselli eder.

ğe başladığını hissedeceksiniz. Bir gün ortadan kalkacak ve bir sabah ruhunuz huzur içinde uyanacaksınız.

BİR GÜMÜŞ İĞNE...

Fakat psikanaliz pahalı bir tedavi yolu olduğu için siz aşk yaranızı eski Çin metotları ile de tedavi edebilirsiniz. Çinliler kalb yaralarını iyi etmek için ayağınızın baş parmağının ve ikinci parmağının arasını altın bir iğne ile delmeyi tavsiye etmektedirler. Ayrıca bir gümüş iğne de iki memenin arasına sokulmalıdır. Bu iğneler batırıldıkları yerlerde 10 dakika müddetle bırakınca, kalb yaralarınız geçermiş.

Siz de kalb yarasından şikâyetçi iseniz, iğneleme metodunu pekâlâ deniyebilirsiniz. Fakat biz gene şüphedeyiz. Hattâ bu yeni ve eski metotlar üç gün içinde kalb yaralarını tedavi etse bile, gene beraber olmıyacağız. Çünkü bizce aşk yaralarını öldürmek demek, bizzat aşkın kendisini öldürmek demektir. Zaten insan adele ve ruh bakımından birbirine bağlı ve tıbbın çok gelişmiş görünüşüne rağmen henüz daha da bilinmez yönleri olan en karışık, o nispette mükemmel yaratıktır. Bu bakımdan gerçek bir aşkla dolu bir kalbin, değil iğnelere, dünyanın ideal ilâçlarına da dayanacağı muhakkaktır.

Amerikada sıhhat için çok zararlı olan ayakta durmaya karşı yapılan araştırmalardan sonra, amansız kampanya açıldı

yapılan araştırmalarında da buna benzer sonuçlar elde etmişler. Netice: Ayakta çalışmak sıhhat için amansız bir darbedir ve doktorlarla sigorta şirketleri bu derdi oltetmek için var güçleri ile çalışmaktadırlar. Tezgâhtarlarla bazı ayakta çalışmak zorunda olan işçiler, 15 ilâ 20 yıllık bir çalışma devresinin sonunda yüzde 20 ilâ yüzde 50 arasında çok daha yıpranmaktadırlar. Büro ve oturarak çalışan işçiler ise böyle değildir. Günde 8 ilâ 10 saat ayakta çalışmanın en yaygın sonuçları varis, romatizma, bazı organların zafa uğraması, prostat ve bazı kadın hastalıklarıdır. Ayakta çalışmak ayrıca böbrekler, belkemiği, hattâ kalb üzerinde de tesirini gösterir. İlgililer de durumu kabul etmekte, fakat buna nasıl engel olunabileceğini bilmemektedirler. Bazı işlerin oturarak yapılmasına imkân yoktur. Bir kasabın tezgâhtarı, bir büyük mağazanın satıcısı, bir makineyi idare eden bir işçi oturamaz.

Sosyal doktorlar «İki müşteri arasında kasabın da, tezgâhtarın da oturup dinlenmesine bağlı» demektedirler. İşçiler ise 10'da 9 ihtimalle makinelerini otururak kullanabilirler. Ayrıca doktorlar ayakta durmaktansa dolaşıp yürümenin, bunun çok daha hayırlı olacağını da hatırlatmaktadırlar.

HAYVANLARI TAKLİD EDEBİLSEYDİK...

«Yürüyün... Yürüyün...» Bu da galiba son zamanların moda tavsiyesi. Bilhassa Amerikan doktorları durmadan şimdi bunu tavsiye ediyorlar. «Mektuplarınızı yürüyerek yazdırın. Telefonla konuşurken yürüyün. Tıraş olurken, otobüs, dolmuş beklerken yürüyün. Böylece mükemmel bir de fizik egzersiz yapmış olursunuz. Çünkü üç dakika şurada, beş dakika burada yürüyerek günde yarım saat, bir saat yürümüş olmanız sıhhatiniz için ve geleceğiniz bakımından bir garantidir.

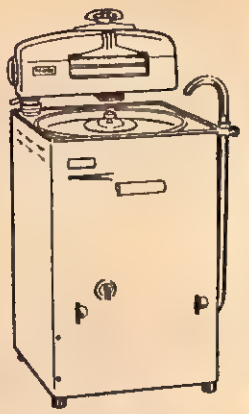

Mukayese imkânı...

Meşhur MIELE
Çamaşır Makinaları ile
muhtelif tanınmış marka
Çamaşır Makinalarının

DAİMİ SERGİSİ

ODEON

MAĞAZALARINDA

Geliniz... muhtelif markaları görünüz... mukayese ediniz ve kalp huzuru ile beğendiğinizi alınız.

GÖRÜLMEMİŞ TAKSİT KOLAYLIĞI

FAAL - 4682 - 54

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

25 ocaktan 31 ocağa kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Meslek hayatınızda büyük yenilik yapacak olan bir teklifle karşılaşacaksınız. Teklifi kabul ediniz. Bu yenilik önce sizinle beraber yaşıyanları çok memnun edecek. Hepiniz mesut olacaksınız.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

His hayatınızın bir dönüm noktasına gelmişsiniz. Size yakınlık gösterenlere çok fazla itimad ediyorsunuz. Bu sâflıktan vazgeçmezseniz, hayal kırıklığına uğrıyabilirsiniz. Artık dikkatli olunuz.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Sıhhatinizi hiç düşünmeyiniz. Bir şeyiniz yok. Ufak şeyler geçer, asıl düşünmeniz gereken başka bir şey var. Bu işin ehemmiyetini daha birkaç gün sonra anlıyacaksınız. Ömrünüz uzun.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

O kadar çeşitli teşebbüsleriniz var ki, bunların doğuracağı faaliyet sizi bunaltabilir. Yıldızınız bu geçici heveslerinizden şikâyetçi. Esaslı bir şey üstünde durarak sebatla daha çok çalışmalısınız.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Geçen hatta içinde birisine raslamışsınız. O insanı sizin karşınıza yıldızınız çıkarmış olacak. Onunla yakında gene karşılaşacaksınız. Size çok mühim bir haber verecek. Çok sevineceksiniz.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÛL

Yıldızınız bugün sizin burcunuzdakilere bir durgunluk getiriyor. Bu durgunluk başkalariyle beraber sizi de tesiri altına almış bulunuyor. Faaliyetleriniz birden çoğalacak. Para kazanacaksınız.

TERAZİ BURCU
23 EYLÛL - 22 EKİM

Yıldızınız size çok parlak günler vadediyor. Elinize çok para geçecek. Ayrıca bir gönül maceranız olacak. Gönül işlerinde çok dakkatli olmalısınız. Bekleyin, sonuç iyi de olabilir, kötü de.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Çevrenize hiç uyamıyorsunuz. Bu da sizde tabii olarak iç huzursuzluğu yaratıyor. Sıkıntıların sebebi sadece bu. Kendinize uygun insanların meclisine girmeğe çalışsanız, hakkınızda çok iyi olur.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Burcunuzdakilerin en hareketlisi sizsiniz galiba. Yıldızınız böyle diyor. Ne çare ki faaliyetiniz faydasız konular üzerinde toplanmış. Yıldızınız size pek yakında çok iyi bir yol gösterecektir.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Sizi seven bir hayli insan var. Bunu belki siz bile bilmiyorsunuzdur. Sevenlerden birisi sevgisini, hislerini kendi ağziyle ifade edecektir. Bundan evvel bir başkasından mektup alacaksınız.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

En son kararınız yerinde ve çok isabetlidir. Artık tereddüdü bırakınız. Yıldızınız da bu kararı destekliyecektir. Hiç düşünmeyiniz, şansınızın sizi yürüttüğü hayırlı yol bu. Rahat edeceksiniz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Yakın bir geçmişte sevinçli bir haber almışsınız. Bu sevinciniz daha da artabilir. Tabiî bütün bunlar sizin davranışlarınıza bağlı. Bundan başka, hoşunuza gidecek bir hediye de alacaksınız.

İra ve Pignatari

BOŞANMA HABERİNİ YALA

«Baby» Pignatari ve eşi Prenses Ira, Miami'deki evlerinde el ele.

BREZİLYALI milyoner ve asrımızın Kazanovalarından Baby Pignatari'yi okuyucularımız gayet iyi tanır. Çeşitli aşk maceralarının kahramanı olan Baby, nihayet Fürstenberg Prensesi Ira ile evlenmişti.

Son günlerde Pignatari'lerin konusu gene ele alındı. Zira Baby ve Ira ortada yoklardı. Brezilyada, Sao Paulo'daki evlerinin civarında bulunan konu komşu ve eşleri, dostları nerede olduklarını merak ederken gazeteciler bir ipucu yakalamak için dört dönüyorlardı. Bu tecessüs ve araştırmalar devam ededursun, bir sabah bir Fransız gazetesinde çıkan bir haber ortalığı birbirine kattı. 1961 yılının en fazla dedikodusu yapılan çifti Baby ile Ira yakında birbirlerinden ayrılacaklarmış. Böyle bir ihtimal karşısında herkes, Ira'nın müşkül durumda kalacağını düşünüyordu. Genç prensesin çocuk denecek yaşta Venedik'te yaptığı ilk izdivaç akla geldi. Bu yaştaki evlenmelerde umumiyetle iyi sonuç alınamaz. Ira'nınki de böyle olmuştu. Kış sporları yaparken Pignatari ile karşılaştı. Onun cazibesine kapıldı. Ufak tefek flörtlerden sonra onunla birlikte Brezilyaya kaçtı. Brezilyaya gittikten sonra boşanma dâvası açıldı. Bu arada hem gülünecek, hem ağlanacak durumlara düştü. Neticede iki haşarı genç evlendi. Tabiî dedikodular gene devam ediyordu. Ama eski kıymetini kaybetmişti. Baby'nin Don Juan'lığı meşhur olduğu için herkes Ira ile olan evliliğinin ne kadar süreceğini merak ediyordu. Son defa gazetelerde ayrılık haberi duyulunca bütün gözler gene bu genç çifte çevrildi. Halbuki Baby ve Ira o sırada mükellef bir Amerikan arabası içinde Anchiesta yolu üzerinde Santos'a doğru yol almakta idi: Eğlenceli, neşeli bir seyahatten sonra Meksikanın en uzak şehirlerinden olan Guaruja'ya vardılar. Burası sanki cennetten bir köşe idi. Artık ne mütecessis komşular, ne sırnaşık ahbaplar, ne de rahat kaçıran gazeteciler vardı. Daha doğrusu onlar öyle sanıyorlardı. Zira görüldüğü gibi, en gizli şeyleri bile öğrenen, en ücra köşelere bile yetişen gazeteci milleti onları burada da yakaladı ve resimlerini çekti. Ama ne de olsa, gene başlarını dinliyorlardı. Rahattılar. Güneş, yolculukta geçirdikleri sıcak ve terletici saatleri hatırlatıyorsa da, ılık okyanus sularında bol bol serinlemek fırsatını buldular. Denizin hemen yanındaki evleri de bambaşka bir hava içinde onlara yeni baştan yaşama zevki veriyordu. Bu, âdeta ikinci bir balayı idi. Önlerinde engin bir deniz vardı. Evlerinin tam karşısında bir mil açıkta yemyeşil ağaçlarla kaplı bir ada, küçük bahçelerinin devamlı dekorunu teşkil ediyordu. Ada ile sahil arasındaki okyanus parçasına oralılar «Âşıklar Denizi» adını vermişler. Sıcak kumsallarında Pernombuco âdlı bir de plâj var. Burada birkaç eş, dost da buldular. Insanlardan ne kadar kaçılsa, yapayalnız yaşamağa imkân yoktur. Ira buradaki hayatından pek memnundu. Onu tek üzen şey, ilk kocasından olan iki çocuğundan biraz ayrı ve uzak kalışı idi. Bu da olmasa, keyfi tam sayılacaktı. Baby hemen bütün gün kısa bir şortla dolaşıyor, Ira da deniz kenarında, hattâ ev içinde gündüzleri bikini ve şortunu giyiyordu. Buralardaki gece hayatı da şehirdekine benzemiyordu. Sabahlara kadar oyun oynamak, dumanlı salonlarda dansetmekten bıkmışlardı.

İşte Avrupanın ve Amerikanın birçok şehirlerinde pek çok ünlü kişiler kış şartlarına göre hazırlık yaparlarken, dünya sosyetesinin bir numaralı dedikodu kahramanlarından olan Pignatariler, Meksika sahillerinde mayo ile gü-

Denizin hemen yanındaki evleri de bambaşka bir hava içinde onlara yeni baştan yaşama zevki veriyor.

LADILAR

Pignatari bir Fransız gazetesindeki haberi alınca pek sinirlendi, yalan yere rivayetler çıkaran bu gazeteyi dâva edeceğini söyledi. Haberin tam tersine, genç çift bugün birbirlerini ilk evlendikleri zamandan daha çok seviyor...

Ira Pignatari (Fürstenberg) bugün Baby'ye ilk evlendikleri zamandan çok daha sıkı bağlarla bağlıdır. Baby'yi de kendine bağlamasını bilmiştir.

neş banyosu yapıp denize giriyorlar.

Baby Pignatari'ye Fransız gazetesindeki boşanacakları haberi ulaşınca, Baby pek sinirlendi. Bu haberden sonra karşısına çıkan ilk basın mensuplarından da hiddetini saklıyamadı. Yalan yere rivayetler çıkaran bu gazeteyi dâva edeceğini, bu hususta avukatına lâzımgelen talimatı bile vermiş olduğunu bildirdi. Basın mensuplarına verdiği izahatta Fransız gazetesinin iddiasının tam aksine, Ira ile birlikte pek mesut olduklarını, her zamankinden daha fazla sevıştiklerini söyledi. Bu saadetlerinin ve neşelerinin artması için bir vesile daha beklediklerini, bunun da gerçekleşmiş olduğunu, yakında Ira'nın iki oğlunun da kendi yanlarına geleceğini ve artık beraber oturacaklarını da ayrıca müjdeledi. Gerçekten bu haber Ira'yı fevkalâde sevindirmiş, neşesini bir kat daha artırmıştı. Fransız gazetesindeki haberin tam tersine, Ira bugün Baby'ye, o da genç eşine ilk evlendikleri zamandan çok daha sıkı bağlarla bağlıdır. Şimdilik ikisi de istikbale ümit ve güler yüzle bakıyor. Guaruja'da devamlı şekilde kalmıyacaklarını da tahmin etmek zor değil. Acaba bu saadet orada kaldıkları müddetçe mi devam edecek, yoksa Pignatari'nin karşısına yeni dilberler çıkınca, genç Don Juan gene yolunu sapıtmağa mı kalkışacak? Orası şimdiden kestirilemez. Pignatarinin karakterinden böyle bir şey de beklenebilir. Ama şimdilik Ira, şıpsevdi Kazanovayı fena yakalamış görünüyor. Miami'de Sao Paola'da daha pek çok yerlerde villâları, apartmanları olduğu halde Pignatari gibi gece hayatına düşkün bir insanı, bu kadar zaman sonra ücra köşelere götürüp ikinci balaylarını yaşadıklarını söyletmek, her kadının harcı değildir. Üstelik çocuklarını da yanına almak hususunda Baby'yi ikna etmesi, Ira'nın kadınlık maharetinin en kuvvetli delilleri sayılabilir. Şimdilik durum böyle.

AİLE POSTASI

BİR KARAKTER MESELESİ

Bir hanım okuyucumuz yazıyor:

«Zaman zaman müşkülleri yenen ve bizleri ferahlatan yazılarınızı takibediyor ve cemiyetin yaralarına temasla ışık tutmanız benim gibi birçok vatandaşı ferahlatıyor. Bundan cesaretlenerek size içimi dökmek istiyorum:

«Çok genç yaşta evlendim. Evliliğimin ilk seneleri çok, ama pek çok mücadeleli geçti, o zamanlar çok iyimserdim, sabırlı idim, şimdi hâdiseler beni sabırsız yaptı. 16 senelik evliyim ve boyumca çocuklarım var, çok şükür yavrularım sıhhatli ve iyi huylular. Elimden geldiği kadar tahsil ve terbiyeleri ile meşgul olurum. Bütün zevkim onlar, idealim de yuvamda ahengin tesisi. Fakat tek taraflı gayret beni çok üzmekte ve yıpratmaktadır. Kocam iyi kalbli, dürüst karakterli ve eskiye nazaran mali durumu çok iyi bir insan.

«Yalnız bana muamelesi çok acayip, hiçbir fena itiyadı olmadığı halde yanında güzel ve neşeli hanımlar bulundurmayı ve hiç mesuliyet hissi tanımaksızın eğlenmeyi âdet etmiş durumda. Bense izzetinefis mücadelesi içinde nasıl hareket edeceğimi şaşırmış vaziyetteyim. Bu huyunu nasıl idare edeyim? Fedakârlığı hep ben mi yapayım? Bazan o kadar usanıyorum ki aramızda tatsız münakaşalar oluyor, birbirimizi kırıyoruz. Bana bu mevzuda fikir verirseniz, çok minnettar kalırım. Hürmetlerimle.»

Şüphesiz fedakârlığın yalnız sizin omuzunuza yüklenmesi doğru değildir. Kocanızın bunu anlaması lâzımgelirdi, fakat anlamadığına göre ne yapmalı?

Mektubunuzdan kocanızın eğlenceye düşkün bir kimse olduğu anlaşılıyor. Karakter itibariyle böyle olan bir insanı sevdiği muhitten ayırmak, sakin ve sessiz bir hayata çekmek kolay değildir. Böyle olunca kocanızın aradığı havayı kendi yuvanızda yaşatmanın yollarını bulmalısınız. 16 senelik evli olduğunuza göre kocanız aile birliğini sarsmayı düşünmemiştir. Sizi ve çocuklarınızı elbette seviyor. Genç yaşta sabırlı olmak güçtür. Siz o devirde sabırlı olmayı bilmiş, başarmışsınız. Bu suretle tehlikeleri de önlemişsiniz. Şimdi sabırsız olmanız niçin? Yaşınız da ilerlediğine göre daha sabırlı olmanız güç değildir. Evinizi kocanızın istediği hava ile doldurmaya çalışınız. Göreceksiniz, zamanla evine daha çok bağlı bir insan olacaktır. Mütemadiyen tenkidetmek lüzumsuz kavgalara yol açmaktan başka bir işe yaramaz.

ANLAMAYA ÇALIŞMALI

Şişliden «Bir Anne» imzasiyle mektup gönderen hanım okuyucumuza:

Sizin şikâyetiniz, yukarıdaki şikâyetin bir başka türlüsü, kocanızın akşamları eve gelmemesinde her halde bir sebep olmalı? Gelmiyorsa, nereye gidiyor? Ne arıyor, ne istiyor? Evden kaçmasının sebebini acaba hiç araştırdınız mı? Uzun senelerden beri evli olduğunuza, kocanızın da merhametli bir insan olduğunu söylediğinize göre onu anlamaya çalışmadığınıza hükmetmemiz icabediyor. Tabii bu kadar seneden sonra değişmek çok zordur. Zordur, ama biraz olsun değişmeye çalışırsanız, eminiz, kocanız da değişecektir.

Siz de Sophia Loren gibi

LUX

Tuvalet Sabununuzu
3 câzip renk ve beyaz
arasından seçebilirsiniz

- ★ Toz pembe, gök mavi, filizî yeşil... sizi büyüleyecek tatlı renklerdir!
- ★ Yeni ambalâjı sayesinde muhafaza olunan harika kokusuna hayran kalacaksınız.
- ★ Koyu ve tesirli köpüğü teninizi temizler, kadife gibi yumuşak yapar.

Yıldızların onda dokuzunun sabunu.

İL - 591 - 56

GRAFİKA

TOZ PEMBE

GÖK MAVİ

FİLİZİ YEŞİL

KAR BEYAZ

LUX

LT.61110

İlk Boha

ha Hazırlık

A J. TIKTINER — Siyah, kırmızı ve zeytin yeşili ekose yünlüden spor bir tayyör. Kalsuz ipekli blûz ve eşarp aynı zeytin yeşilindendir.

B LEMPEREUR — Sarı frize kumaştan 6 plinin süslediği sade bir pardesü. Düz ve uzun parçadan yapılmış yakası serbes bağlanmıştır.

C J. TIKTINER — Bir tarafı gri ve kırmızı ekoseli ve diğer yüzü düz olarak dokunmuş kumaştan, serin havalar için şık bir takım. İnce kontr plinin süslediği elbise truvakar kolludur.

D PIERRE BILLET — Gri flânelden genç kızlar için güzel bir kıyafet. Kısa ceketin üzerine çıkarılan elbisenin yakası ve sentürü kırmızı flâneldendir.

E J. TIKTINER — Koyu gri flânelden yapılmış pratik bir takım. Kalsuz ipekli blûz ve beldeki kemer, ceketin flânelden olan kum rengi yünlü astariyle aynı renktedir.

F GRES — İnce reyo tüvitten etek ve pardesü. Japone kollu pardesünün yanlardan serbes inen plisi, kalçalar üzerine takılan bir mertengalle toplanmıştır. Pek şıktır.

GÜZELLİK KÖŞESİ

UFAK KUSURLAR KUSUR SAYILMAZ

Diş fırçası ile ovmanın, limon sürmenin, ıslık çalmanın veya sık sık a, e, i, o, u harflerini hecelemenin dudak güzelliğine çok faydası olduğu söylenir. Bizim size tavsiyemiz: Bol bol tebessüm edin! Tatlı bir tebessüm her dudağı güzelleştirir. Dudağınız mükemmel değilse de üzülmeyin. Ufak kusurlar kusur sayılmaz. Yalnız onları ustalıkla örtmesini bilmelidir. Size burada birkaç çare gösteriyoruz:

1. Sarkık dudak ucları: Onları pudrayla örtün. Sivri uclu bir ruj kalemiyle üst dudağınıza yürek biçimini verin ve dudak uclarını yukarıya doğru hafif kıvrık çizin. Parlak renkler kullanın.

2. Dudağınız fazla küçük ise: Sakın üst dudağa yürek biçimi vermeyin. Onu uzun çizin ve alt dudağa aşağı yukarı bir dörtgen biçimi verin. Üst dudağınızı daha koyu, alt dudağı ise daha açık kırmızıyle boyayın.

3. Fazla ince dudak: Dudaklarınızı hafifçe pudraladıktan sonra sivri uclu bir ruj kalemiyle dudak kenarlarını bir milimetre kadar genişletin. Yürek biçimi verin. Açık renk rujlar kullanın.

4. Fazla dolgun alt dudak: Üst dudağınızı ruj kalemiyle bir milimetre kadar geniş çizin, rujla doldurun. Altını daha içeriden boyayın.

5. Öne doğru çıkık üst dudak: Üst dudağınızı hemen hemen düz çizin, yani yürek biçimini bilhassa tebarüz ettirmeyin. Alt dudağınızı bir milimetre kadar genişletin ve bu hattı dudak uclarınıza kadar çekin.

6. Fazla dolgun dudak: Bunları bir milimetre kadar içeriden çizin, dudak uclarınıza kadar tamamiyle boyayın, sonra alt dudağınıza, üst dudağınızın yürek biçimine muvazi olarak hafif içeriye doğru kıvrık bir şekil verin, boyayın.

ÇİÇEK KONUSUNDA

Kaide olarak, uzun vazoların yelpaze ve diagonal, yaygın vazo ve düz tabakların da dik ve üç köşeli şekillere uygun olduğunu hatırdan çıkarmazsanız, mevsimlere göre, çiçeklerinizi, göze çok hoş görünen bir tarzda vazolarınıza yerleştirebilirsiniz. Vazonuzun ağzına delikli çiçek telini koyun. Sonra içine koyacağınız dalları vazonuzdan 1½ misli uzun kesin ve resimdeki gibi diagonal olarak yerleştirin. Mevsim çiçeklerinden birini de yaprakların aralarına koyarak boşluğu doldurun.

Evinizin nahoş misafirleri

Evlerinize musallat olan ve bir türlü yok edemediğiniz hamam böceklerine karşı şu pratik kurtuluş çarelerini hiç denediniz mi?

1. Boraks tozunu her akşam evde böcek çıkan yerlere serpin. Bir müddet sonra görünmez olurlar.

2. Şekerli suya bir miktar karbonat karıştırarak hamam böceklerinin dolaştıkları yerlere koyun. Bunu içen böceklerin öldüklerini göreceksiniz.

3. Alçı ile su karışınca ne olacağını hepiniz tahmin edersiniz. Unla alçıyı karıştırıp farelerin yiyeceği bir yere koyarsanız, ortadan kaybolacaklardır.

ÇOCUĞUNUZUN UYKUSU

Çocuklar ekseriya yatağa gideceklerini hissettikleri zaman huysuzlaşır, ağlar veya biraz daha fazla oynamak için müsaade isterler.

Bizler, çocuğu, tâyin edilen zamanın dışına çıkmadan yatmağa alıştırıp bu zamanı ona sevimli göstermeğe çalışmalıyız. Bu itiyat da çocuğa ancak bebekken verilebilir. Küçük çocukları seve, okşaya, üç-dört yaşındakileri ise ohbaplık ederek yatırmak lâzımdır. Sıhhatli bebekler, banyo yapıp, sütlerini yatakta içerlerken veya emzirildikten, arkasına vurularak gazın çıkması temin edildikten sonra hemen yatırılırlarsa derhal uyurlar. Akşam yemeklerinden sonra oyuna dalmadan çocuğu yatırmak en kolay ve doğru usuldür. Aksi takdirde onu oyundan ayırmak zor olur. Ekseri çocuklar yatmağa giderken en sevdikleri oyuncaklardan birini de beraberlerinde almak isterler. Onlara mâni olmayın. Çocuk yatağına aldığı oyuncağı ile meşgul olurken, odadaki yalnızlığını unutur ve ona sarılarak uyur.

Ne kadar acele işiniz olursa olsun, çocuğu yatırırken, onun elbiselerini çıkarırken, katiyen acele etmeyin. Fakat hiçbir zaman da o uyuyuncaya kadar odada kalıp onunla yatmayın. O bir kere buna alışırsa artık hiç kurtulamazsınız. Yalnız anneler için de bunun ne kadar güç olacağı tahmin edilebilir. Çocuğu yatırdıktan sonra ona kısa bir hikâye söylemek veya okumak, sonra öpüp lâmbayı söndürerek ayrılmak onun huzur içinde uyumasını sağlar. Eğer karanlıkta uyumağa alışamıyorsa bir gece lâmbası kullanmak zaruridir.

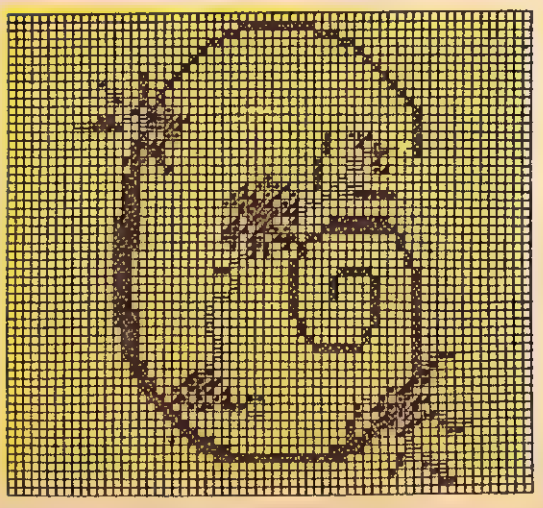

Mufakta da şık olmağı ve elbiselerinizi korumağı istemez misiniz? İşte elbiselerinizden artan, düz ve çiçekli kumaşları karıştırarak da yapabileceğiniz güzel, küçük bir mutfak önlüğü.

KADINLAR DÜNYASI

Kadın okuyucularımız için özel olarak hazırladığımız bu sayfalardaki konular hakkında dilek ve sorularınızı «Hayat Kadınlar Dünyası Servisi» ne bildirmenizi tekrar rica ederiz.

Bebekleri beslemeden evvel dikkat edilmesi lâzımgelen esaslardan bazıları

1. Çocuğunuzu enfeksiyondan korumak için ona süt vermeden evvel ellerinizi yıkayıp üstünüze temiz bir önlük giyin. Aksi takdirde, kirli bez, çamaşır ve yıkanmamış kablardan atacağınız mikropları istemiyerek bebeğe aşılarsınız.

2. Eğer nezleyseniz, bebeğin süt şişelerini hazırlarken veya onu emzirirken ağzınızı ve burnunuzu yumuşak bir bezle maske gibi bağlayıp kapatın.

3. Bebek, sütü şişeden içiyorsa, emzik deliğinin normal süt bırakacak kadar açık olmasına dikkat etmelisiniz. Emzikten çok süt akması bebeğin boğulmasına sebep olacağı gibi, gelmemesi de onu yorar. Eğer emziriyorsanız, o zaman göğsünüzü bebeğe vermeden evvel silerek temizlemeli ve bebek sütü emdiği kadar da burnunu kapatmamasına bilhassa dikkat etmelisiniz.

4. Bebeğin sütle birlikte yutmuş olduğu havayı çıkarıp rahatlaması için, onu süt emerken en az 1 kere ve sütü bittikten sonra omzunuza dayayıp, arkasına, hafif hafif vurup gaz çıktıktan sonra yatırmalısınız. Çocuk gene ağlarsa, 10-15 dakika başını yana çevirip yüzükoyun yatırın, rahatlıyacaktır.

MAYONEZİN KESİLMEMESİ İÇİN

1 komposto kâsesi su
1½ çorba kaşığı nişasta
1 fiske tuz
2 yumurta sarısı
1 su bardağı zeytinyağı
1 limon suyu

Orta hararetli ateşte bir kâse su ile nişastayı, tuz ilâve ederek, mahallebi kıvamına gelinceye kadar karıştırarak pişirin. Sonra soğuk su bulunan bir başka kabın içine tenceresi ile koyarak durmadan karıştırmak suretiyle soğutun. Soğuduktan sonra, aynı yönde karıştırarak 2 yumurta sarısını ve azar azar 1 bardak zeytinyağını ve 1 limonun suyunu ilâve edin. Mayonez olduktan sonra bunu arzu ettiğiniz miktarda ikiye bölün. Bir kısmına, içine koymak için hazırladığınız yumurta, havuç, turşu v.s.yi koyarak karıştırıp servis tabağına alın. Geri kalan mayonezle bunun üstünü kapayıp istediğiniz şekilde süsliyerek servis yapın. Arzuya göre mayonezin içine konan malzeme değişebilir.

İKİ ORİJİNAL BULUŞ

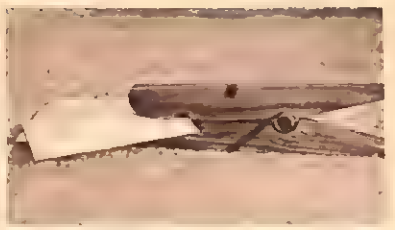

Yukarıda: Çamaşır yerine mektuplarınızı tutan bir mandal, yanda da: Dağ evlerini, çiftlik veya küçük kızınızın odasını süsliyecek, basmadan ve kullanılmıyan ütüsünden istifade edilerek yapılmış bir abajur. Bunu odanın perdesinden artan kumaş parçalariyle kendiniz de pekâlâ dikip yapabilirsiniz.

ÜÇ KATLI ELBİSE ASKISI

Eski elbise askılarından istifade edip şekilde gösterildiği gibi kullanışlı, üç katlı bir askıyı kendiniz de kolaylıkla yapabilirsiniz. Üç askıyı plâstikle kaplayın. Sonra bir kumaşla resimdeki gibi, askıları takabileceğiniz bir parça dikin. Yalnız kumaş parçalarını iki yanından dikerken askı geçecek yerleri açık bırakın. Üç tane askıyı bu aralıklardan geçirdikten sonra en üst askının çengelini gene yerine vidalayın ve asın.

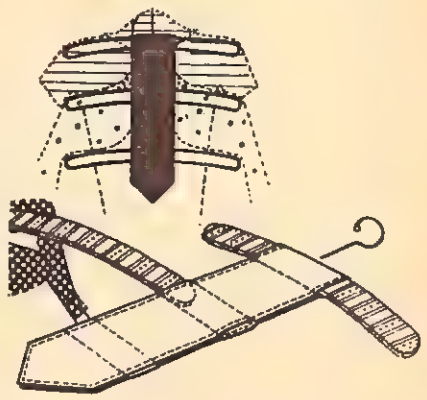

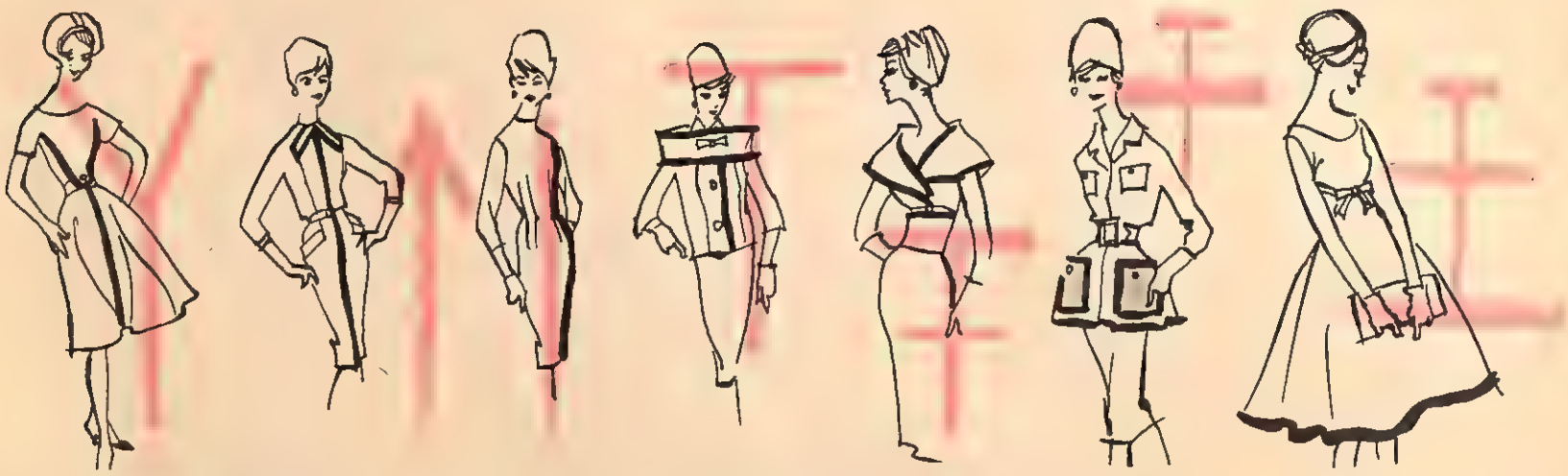

İzmirden N. T. rümuziyle bir okuyucumuzdan aldığımız mektupta, beğenerek diktirdiği elbisenin kendisini, olduğundan daha kısa boylu gösterdiğinden şikâyet edilerek hangi hatlara fazla önem vermesi gerektiği soruluyor.

Biz de bu ve bundan sonraki sayılarımızda hem İzmirli okuyucumuzu, hem de bütün hanım okuyucularımızı memnun etmek için bu ilgi çekici konuyu geniş olarak ele alıyoruz.

Hatların takibettikleri istikametler gözü daima yanıltır. Göz her hattı onu kesen diğer bir hatta kadar takibettikten sonra istikametini kesenin yönüne doğru çevirir. Onun için model seçerken, onun esas hatlarına teferruatından çok dikkat etmemiz icabeder. Hattâ, bu suretle «şişman yapar» düşüncesiyle giymekten çekindiğimiz iri ekoseli kumaşları bile rahatça giyebiliriz. Yeter ki ekosedeki tek bir hattı diğerlerinden daha bariz olarak modelimizde belirtebilelim. Yukarıdaki modellerin yanlarında olan ve modellerde tebarüz ettirilen hatlara dikkat edin.

1 ve 3 numaralı modeldeki çizgiler göz istikametini durdurmadığından bizi uzun gösterir. Halbuki 2 ve 4 numaralılarda uzun gösteren hatlar değişik istikametlere doğru kesildiğinden göz o taraflara kayarak yanılır ve bunlar diğerlerinden kısa görünür. Tabiatiyle modelimize bu çizgiler hâkimse, onu giydiğimiz zaman biz de kısa görünürüz. Bu göz yanılmasından istifade ederek vücudumuzun kusurlarını da kamufle etmek mümkündür. Eğer kalçalarınızın ince görünmesini istiyorsanız, nazarları 5 No.lu modelde gösterildiği gibi, elbisenin üst kısmına, yakanıza çekin. Kalçalarınızı ve güzel bacaklarınızı belirtmek istiyorsanız, 6 numarada gösterildiği gibi, elbisenizdeki hatlarla gözün o tarafa kaymasını temin edin. Belin inceliğini tebarüz ettirmek için de 7 No.lu modeldeki çizgiyi esas görünüşü tavsiye edebiliriz.

AŞKIN ÜÇ MASALI

1. SAYIDAN 4. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Landri, 20 sene evvel, ikinci Dünya Savaşı'nda tanıdığı genç ve güzel Magali ile bir sahil lokantasında karşılaşır. Eski günleri hatırlar. O tatlı saatleri, gözlerinin önünde canlandırarak yeniden yaşamaya başlar.

5

YAZAN: DANIEL HILL — ÇEVİREN: SELÂMİ İZZET SEDES

V

YÜZ yıl yaşasam, o geceyi, o gecenin sabahını unutamam. Kolomblar bizi çok iyi karşıladılar. Ama evlerinde yer yoktu, madam Kolombun kardeşi, çocuklariyle beraber birkaç gün kalmak için misafir gelmişti.

Bize kapıyı açan çiftçi:

— Çaresiz sizi ambarda yatıracağım, dedi.

Yalnız kalınca bir müddet konuşmadık. Ambar iyice kapalıydı, hiçbir yerden hava sızmıyordu ama, Magali gene de soğuktan titriyordu, çok üşüdüğü belliydi. Dedim ki:

— Islak mantonuzu çıkarıp çeltiklerin altına girin.

Önüne bakarak sordu:

— Ya siz?

— İzin verirseniz, ben de aynı şeyi yapacağım.

Cevap vermedi. Mantosunu çıkarıp çeltiklerin altına girdi. Yani uzandı, üzerini çeltiklerle örttü, avuç avuç çeltik atti üzerine.

Ben de Magalinin yanına yattım.

Elektrik lâmbasını söndürmeye cesaret edemiyordum.

Magalinin koynunda yatar gibi yatmak bana tuhaf bir heyecan vermişti, kendimden korktuğum kadar, karanlıktan da korkuyordum.

Magali titriyordu hâlâ, çenelerinin birbirine vurduğunu duyuyordum... Usulca sokuldum, Magali'yi kendime doğru çektim...

Vücudunun kaskatı olduğunu, âsabının katılaştığını hissettim... Dedim ki:

— Korkmayın... Sadece sizi ısıtmak istiyorum... Bana itimad ediniz.

Uzun bir müddet, gözlerimiz açık, çeltiklerin tavandaki acayip akislerini sessiz, seyrettik. Magalinin, ısındıkça, benden uzaklaştığını, ağır ağır öteye çekildiğini seziyordum.

Birdenbire kendimi tutamadım:

— Uzaklaşmayın, dedim, benden kaçmayın. Korkmayın benden, yemin ederim, size dokunmıyacağım. Ben böyle fırsatlardan faydalanıp zorbalık edecek erkeklerden değilim.

Magali dikkatle yüzüme baktı, sonra gülümsedi:

— Sahi değilsiniz... Affedersiniz Pierre...

Bana itimadı olduğunu, bana güvendiğini, benden korkmadığını ispat etmek için de yaklaştı, sokuldu, içini çekip başını omuzuma koydu. Sonra gözlerini kapadı. Uyudu sandım.

Ansızın, bir-iki saniye sonra gözlerini açtı, tavanın potrellerine baka baka usulca sordu:

— Pierre... Beni seviyor musunuz?

Bir an bile tereddüd etmedim. Sevmek... Magali için o an beslediğim duygu sevgiden başka bir şey değildi, bu duygum ancak sevmek mastariyle tarif edilebilirdi.

Dudaklarımı ipek saçlarına gömüp mırıldandım:

— Evet, Magali, galiba sizi seviyorum...

— Oh... dedi, yanıma iyice sokulup dudaklarını boynuma dayadı.

Bir solukta:

— Harika, dedi, kendimi ömrümde bu kadar mesut hissetmedim... Hayat... Ne acayip...

Bir şeyler daha söylendi ve söylene söylene uyuyakaldı. Yanımda mışıl mışıl uyuyordu...

Boynumu okşıyan nefesinden başka bir şey duymuyordum. Usul usul doğruldum, eğildim ve uyandırmamaya gayret ederek usulca dudaklarını öptüm. Sonra... Sonra gene yattım, gene Magalinin yanı başına uzandım, uzun bir süre uyumaya çabaladım.

Ertesi akşam küçük bir gemi ile Fransadan ayrıldım.

VI

Şimdi karşı karşıya oturuyorduk. Aramızda uzunlamasına masa vardı. Dikkatle bakışıyorduk.

Sözün tam mânasiyle kadınlaşan, olgunlaşan, harika bir gelişmeyle serpilen Magali, pek az değişmişti. Eskisinden çok daha güzeldi. Ona bakarken, savaş içinde bir gece, bir ambarda tenimde fitillediği ateşi, gönlümde yelpazelediği korun ısısını tekrar duydum.

Kollarımın arasında uyuduğu gece, ona, onun sâfiığına saygı gösterebilmek için nefsime hâkim olmaya çabalamanın güçlüğünü tasavvur edemiyecek, o gece neler çektiğimi bilemiyecekti.

Heyecanla sordum:

— Yirmi yıldır nerelerdesiniz?... Evlendiniz mi?

Parmağındaki yüzüğü gösterdi:

— Evet.

— Kocanız kimdir?

— Fabregues... Hatırladınız mı?

— Evet... Pariste mi oturuyorsunuz?

— Hayır, Marsilyadayım, birkaç gün kalmak üzere Parise misafir geldim. Alışveriş için geldim. Kocam gelemedi... Ya siz? Siz de evlendiniz mi?

— Evet... İki çocuk babasıyım.

Kara gözlerini bir sis bürür gibi oldu:

— Talihiniz varmış... Benim çocuğum olmadı.

Bir müddet böyle havadan, sudan konuştuk. Mukavemet teşkilâtının ele geçtiğini, babasının birkaç adamiyle kurşuna dizildiğini öğrendim.

— Onları, sabaha karşı mezarlığın duvarı dibinde kurşuna dizdiler... Beni Fabregues kurtardı, evine sakladı.

— Anneniz?

— Babamın acısına dayanamadı, birkaç ay sonra o da öldü, ben de Fabregues'e vardım.

Sustuk. Sessizlik o kadar çok hayal doluydu ki, âdeta canlı bir sessizlik halini alıyordu... Masada yemeğim buz olmuştu.

Magali ansızın kalkınca:

— Benim masama gelin, dedim. Beraber yemek yeriz. Size anlatacak o kadar çok şey var ki...

— Kaabil değil Pierre, bir kadın arkadaşımı bekliyorum? Biraz gecikti. Ama neredeyse gelir. Yemekten sonra tiyatroya gideceğiz.

Gülümsiyerek ilâve etti:

— Parise gelen taşralıların halini bilirsiniz... Ben taşralıyım...

— Arkadaşınız da bizimle yemek yesin... Böyle buluştuktan, daha doğrusu birbirimize kavuştuktan sonra hemen ayrılmak mânasız olur...

— Doğru, doğru ama, elimden bir şey gelmez... İşte arkadaşım...

Lokantaya orta yaşlı, çatık kaşlı, suratsız bir kadın girmişti. Bizi gördü, bir acayip gülümsedi, zehir gibi bir gülümsemeydi bu. İçimden: «Allah bu kadının diline kimseyi düşürmesin...» dedim. Dedikoducu olduğu, gülümsemeye zorladığı çatık suratından belliydi.

— Sizi nerede bulabilirim Magali? Çabuk söyleyin. Sizi mutlaka bulmalıyım... Sizi unuttum sanmayın... Sık sık aklıma geliyorsunuz...

Siyah gözlerinin kara bakışları içime işledi. Bir an tereddüd etti, sonra çantasından bir tükenmez çıkarıp yemek listesinin bir kenarına bir şey yazdı:

— Size telefon numaramı bırakırım. Yarın öğleden sonra telefon edin. İyi geceler Pierre...

Magalinin arkadaşı bize doğru geliyordu, Magali bana göz kırptı, başiyle selâm verip masamdan uzaklaştı.

Başka bir masaya oturduklarını ve hararetli hararetli konuştuklarını gördüm. Galiba Magali bana dair izahat veriyordu.

Bir an geldi ki, o suratsız kadının bana bakmasına tahammül edemedim, yemeğimi yemeden kalkıp çıktım, ama otomobilime binmedim.

Bir müddet rıhtımlar boyu yürüdüm, hep sarmaşdolaş gezinen çiftlere rastladım. Magaliye kavuşmam bende fırtınalar yaratmıştı. Hem seviniyor, hem korkuyordum.

Savaştan sonra Magaliyi aradığım doğruydu. Teşkilâtın dağıldığından başka bir şey öğrenememiştim.

Magaliye kavuşmak... Balıklama o eski hayata dalmaktı. O hayat müthişti, ıstıraplıydı, ama heyecanına da doyum olmazdı. Karımı sevdiğim muhakkaktı, fakat onun yanında hiçbir an, bir gece Magalinin yanında duyduğum heyecanı, ateşi duymamıştım. Birkaç saat Magalinin bana ilham ettiği duygu — aklıma geldikçe — damarlarımdaki kanı kaynatıyordu.

Mademki Magali yeniden karşıma çıkmıştı, artık yanımdan ayrılmamalıydı, onu nerede bulacağımı bilmeliydim.

Magali benim gençliğimdi, Normandiya çayırlarında, Libya çöllerinde aylarca devam eden savaş içinde geçen ömrümün nuru, bu hâtıraların ışığıydı.

Evime heyecan içinde döndüm, gece geçmek bilmedi, Magaliye telefon edeceğim saate erişemiyecekmiş hissiyle harab oluyor, sigara üstüne sigara içiyor, bir türlü uyuyamıyordum.

Karımla çocuklarım bir an bile aklıma gelmedi, kendimi geçmiş günlere kaptırmıştım...

VII

Belki çıkar korkusiyle Magaliyi öğleden önce aramak kararı verdim.

Kabıma sığamıyordum, mesuttum ve biraz da utanıyordum.

Sekiz yıldır evliydim, bu sekiz yıl içinde bir kere bile karıma ihanet etmemiştim. Magaliyi bulunca, tehlikeli bir «sathı mail»de yürümeye başlıyacağımı biliyordum.

Ama elimden bir şey gelmezdi ki... Onu tekrar görmek, parfümünü duymak, boynumda nefesini, dudaklarının ısısını hissetmek ihtiyacındaydım.

Magalinin Fabregues'i sevmesine imkân ve ihtimal yoktu. O adam yarı yabani bir ayıydı. Kimsesiz kalınca ona varmak zorunda kalmış olacaktı. Gönül rızasiyle seve seve evlenmiş olması kaabil değildi. Ben de Pariste daha birkaç gün yalnızdım.

Magali de yalnızdı... Bu sefer ayağıma gelen nimeti yirmi yıl önceki gibi tepmiyecek, bu fırsatı kaçırmıyacaktım. Ondan sonra ne olursa olsun...

O an, Magalinin bir bakışına bütün hayatımı fedaya hazırdım. Kaderin onu benim için koruduğuna emindim. Dün gece bakışları o kadar tatlıydı ki... Bu sefer elimden kaçırırsam, enayilik ederdim. Ambarda geçirdiğimiz geceyi unutmadığını, her şeyi hatırladığını gözlerinde apaçık okudum...

Sabah da amma uzadı... Nihayet öğleye yarım saat kaldı. Numarayı çevirip onu yemeğe davet etmeyi düşündüm, sonra vazgeçtim. Aceleye, telâşa lüzum yoktu. Öğleden sonra aramamı söylemişti, öğleden sonra arıyacaktım.

Saat ikiyi çaldı.

Telefonu açtım, Magalinin bana verdiği numarayı çevirdim. Çalmıyor... Tekrar çevirdim, sabırsızlandım: Çalmıyor... Allah Allah... Acaba bozuk mu? Beş, on kere uğraştım, beş, on dakika aradım, cevap alamadım, daha doğrusu telefon çalmadı.

Nihayet istihbarata sordum! Şu cevabı aldım:

— Abonelerimiz arasında böyle bir numara yoktur... 81 ile başlıyan abonemiz yoktur...

İçimde bir şey «cızzz...» etti. Kalbim büyük bir acı ile sızladı...

Gelecek hafta:

Üç Aşk Masalının
2. Hikâyesi

BENİM GÜNAHIM

ROMA TATİLİ

Oynıyanlar

AUDREY HEPBURN

GREGORY PECK

FORMA: 5

— Prenses bu muymuş patron?

— Evet... Daha şimdi mi görüyorsun! Gazeteci gazete okumaz derlerdi, meğer doğruymuş...

JOE'NUN ŞAŞKINLIĞI O DERECEYE VARMIŞTI Kİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜNÜN SÖYLEDİKLERİNİ ÂDETA DUYMUYORDU BİLE...

... Prensesin bu olduğundan eminsiniz, değil mi?

— Evet... Eminim... Hem de öyle bir kadın ki bak da iyi tanı... Belki bir gün karşına çıkıverir, mülâkat yapmak istersin...

— Beni mülâkata mı göndereceksiniz, yoksa?...

— Hayır. Değil... Her halde bundan sonra seni göndermem...

JOE ODADAN ÇIKIP HEMEN TELEFONA KOŞTU EV SAHİBİNİ ARADI

— Sen misin Jean... Söyliyeceklerimi iyi dinle... Derhal odama çık, divanda yatan biri var mı bak...

EV SAHİBİ, JOE'NUN ODASINA BAKIP TELEFONA DÖNDÜ:

— Var... Hem de çok güzel bir kız...

— Öyleyse, yanına bir silâh al, ne içeceklini dışarı bırak, ne de odama birini yaklaştır!

— Peki, ama hiç bir şey anlıyamıyorum, Mr. Joe...

JOE TELEFONU KAPATIP YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜNÜN ODASINA DÖNDÜ:

— Patron, bir şey soracağım: Prensesle yapılacak bir mülâkata ne verirsiniz acaba?...

— Bırak da güleyim... Sen mi yapacaksın?

— Peki, eğer dünya siyaseti hakkında bir beyanat alırsan, iki yüz elli, moda hakkında alırsan, bin dolâr vereceğim!

— Peki!... Böyle bir yazı bize ne kadar eder?

— Size istediğinizden uzun ve hiçbir yerde çıkmıyacak bir mülâkat getireceğim. Hem de bol resimli..

— Dün gece çok içmediğinden emin misin Bradley?

— Tabii eminim. Göreceksiniz, bomba gibi bir yazı serisi olacak!

— Unutma ki Prense hastaymış, nasıl konuşacaksın?

— Siz onu bana bırakın.

— Gel bir iddiaya girelim. Yazıyı getiremezsen sen de bana beş yüz dolâr vereceksin.

— Tamam, anlaştık.

— Bir yerden beş yüz dolârı bulmaya bak... Yoksa karışmam...

— Lüzum yok... Nasıl olsa kendime güveniyorum.

— İki yıldan beri yanınızdayım. Kazanacağım bin dolârla New York'a tatile gideceğim.

— Ne de çabuk hayal kuruyorsun...

Kimbilir, belki de istifa eder bir daha yanınıza dönmem.

JOE, BÖYLE DİYEREK DIŞARI ÇIKTI. APARTMANINA GELDİĞİ ZAMAN EV SAHİBİNİ SIRTINDA TÜFEK, ODASINI BEKLER BULDU.

— Her şey yolunda mı?

— Yolunda. Ne giren oldu, ne de çıkan. Zaten orduda da nöbetli hep bana beklettirlerdi.

— Bravo! Şu iki günde, iki misli para kazanmak ister misin?

— İki misli?

— Evet! Senin ihtiyacım biraz paraya ihtiyacım var. Borç verirsen, iki misilini öderim!

— Dalı değilim ben!

— İki aylık kiranı öde, buna da razıyım ben!

JOE, ÇARESİZ, ODASINA GİRDİ. PRENSES HÂLÂ MIŞIL MIŞIL UYUYORDU.

— Aliss Hazretleri, n'olur beni dinleyin!

ANYA SADECE KIPIRDANDI, FAKAT GÖZLERİNİ ARALAMADI BİLE. KENDİ KENDİNE MIRILDANIYORDU.

— Doktorsunuz değil mi?

(Devamı gelecek sayıda)

GECENİN ÖRTÜSÜ ALTINDA

1. SAYIDAN 10. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ: Amerikalı gazeteci Fitzhugh bir yere gömülü bir milyon dolârı aramak için Kore'ye gider. Seoul'e ayak basar basmaz maceralar başlar. Önce Murphy isimli bir albayla dövüşür. Sonra Frances adındaki Amerikalı kızla tanışır. Aralarında heyecanlı sahneler geçer. Bir davette Cynthia Lee ismindenki kadınla ahbab olur. Kadın, Fitzhugh'un evine gelmek ister. Bu teklif şüpheli görünür ama, Fitzhugh kabul eder. Kadın eve gelir. Tatlı bir gece geçirirler. Ertesi sabah Fitzhugh, Sang-Ju'ya hareket eder. Sang-Ju'da bir cüzamlılar hastanesi vardır. Milyonların bu civarda olması muhtemeldir.

YAZAN: MANNING LEE STOKES
ÇEVİREN: ADNAN ERİM

11

TEKRAR Jeep'e yerleştik:

— Yongdungpo yolunu iyi bilirsin, değil mi Oo?

— Iyi bilir!

— Kestirme yola sap bakalım! Şoseye değil, dağ yoluna! Anladın?

— Anladı Misa Bob!

Şehirden çıktık. Dağ yoluna saptık. Çamurlu, daracık bir toprak yol! Bata çıka ilerlemeye çalıştık.

Haritayı gözümün önüne getirdim. Seoul'den Yongdungpo'ya doğru gidiyoruz. Yolda ikidebir keskin virajlar olması lâzım. Evet. İşte bir tanesine geldik bile! Oo direksiyonu sonuna kadar kırdı. Virajı güçlükle döndük. Vâdiye doğru inmeye başladık.

Az sonra yol tekrar tepeye kıvrıldı. Gene tırmanmaya başladık. Sağda, solda, tarlalarda Koreli köylüler, dizlerine kadar çamura batmış, çapalıyorlar. Her halde pirinç tarlaları...

Hoyt'ın söylediklerini hatırlamaya çalıştım:

«Bir «S» dönemecine yaklaşmıştık ki, bir tarrakadır koptu!»

Önce bu «S» virajını bulmalı. Milyonları götürürken pusuya düşfüğü yer.

— Oo biraz yavaşla!... dedim.

Yolun iki tarafını dikkatle tetkike başladım. Preston'un anlattıklarına göre, yamaçlarda bambular, çalılıklar olacak... Daha bir şey yok!

— Yürü Oo!...

Beş-on dakika sonra bambular başladı. «S» virajına yaklaşıyoruz galiba!

Oo merak içinde! Bir şeyler sormak istiyor. Cesaret edemiyor. Ben de ağzımı açmıyorum!

Az daha ilerledik. Iki tarafımızda dik yamaçlar! Yamaçlarda çamlar, bambular, çalılar devam ediyor.

Birdenbire keskin bir viraja geldik. Sağa döndük. Sola döndük. Tekrar sağa döndük! Tamam! «S» virajı!

— Dur bakalım Oo!... diye haykırdım.

Frene bastı.

Bizim Preston'un pusuya düştüğü yer burası mı dersin! Eğer öyleyse, buradan sonra elli mil daha gideceğiz!

— Yavaş yavaş yürü Oo!...

Gaza dokundu. Biraz gidelim de, bakalım başka «S» virajı var mı?...

Çamurların içinde ilerlemeye devam ettik.

Beş dakika geçmedi. Bir «S» virajı daha çıkmaz mı?!...

Hoyt, iki viraj geçtiğini söylememişti ama, nasıl oluyordu bu iş! Neyse, biz buradan elli mili saymaya başlamalıyız. Hemen valizden pusulayı çıkardım:

— Beni dinle Oo!... Buradan itibaren mil göstergesine dikkat edeceksin! Tam elli mil gideceğiz! Anladın mı?!...

— Anladı Misa Bob!

— Söyle bakalım, şimdi kaçıncı mildeyiz?

Söyledi. Sigara paketinin altına kaydettim:

— Hep kuzeydoğuya gideceğiz Oo! Bende pusula var. Sana söyliyecek!

— Peki Misa Bob. Ama ben çok merak etti. Nereye gidiyor biz?

— Patlama! Sonra anlarsın!...

Tekrar ilerlemeye başladık.

Yol daha berbatlaştı. Arabanın tekerlekleri çamurlar içinde güçlükle dönüyor. Bazan kayıyor. Uçuruma yuvarlanır gibi oluyoruz!

Bu şekilde otuz mil gittik. Çoğu gitti, azı kaldı.

Hafif bir virajı dönünce birdenbire bir tabelâ karşımıza çıktı: TARAFSIZ BÖLGE — GIRMEK YASAKTIR!

Biraz ileride askerî nöbetçi kulübesi! İçinde silâhlı bir asker!

Jeep'i kulübenin önünde frenledik. Asker hüviyetimi sordu. Basın kartını gösterdim. Harb muhabiri olduğumu söyledim.

— Hususi müsaade almadan girmek yasaktır, Mister... dedi.

Pekâlâ. Çare yok! Geri döneceğiz!

Daracık yolda Oo güçlükle Jeep'i döndürdü.

Şimdi ne yapacağız?

Hoyt'ın verdiği haritayı valizden çıkardım. Dizlerimin üzerine yaydım. Daire çizerek işaretlediği yeri buldum. Dairenin içinde mürekkep kalemiyle «Sang-Ju» ismi okunuyor.

Böyle bir yer şimdiye kadar duymuş değilim. Haritada bile yazılı değil. Preston kalemle kendisi ilâve etmiş. Bu yeri bulmak lâzım! Dur bakalım, bir defa da Oo'ya soralım! İşi anlatmak istemiyorum ama, kapalı geçerim!...

— Oo, Sang-Ju nerede? Sen biliyor?

Jeep'i yavaşlattı. Frene bastırdı.

— Biliyor Misa Bob!... Burada değil. Uzakta, orada!

Şaşırdım:

— Nerede?...

— Şu tarafta!...

Eliyle doğu istikametini gösterdi.

— Böyle bir yer var mı, Oo?...

— Tabiî var!

— Haritada yazmıyor!

— Yazmaz belki. Ben biliyor!

Haritayı ona doğru uzattım. Gözü, Hoyt'ın çizdiği daireye takıldı. Parmağını dairenin içinde bir yere bastırdı:

— İşte burada Misa Bob!

— Orada hiçbir isim yok!

— Burada «Kinko-ko» var. Bu Japonca ismi. Kore'de «Sag-Ju» derler. Harita Kore ismi yazmaz. Japon ismi yazar!

— Bu haritada Kinko-ko da yazmıyor!

— Bu küçük! Daha büyük lâzım!

— Pekâlâ. Beni oraya götür bakalım.

— Ben orayı biliyor ama, gitmedi. Yalnız çok duydu! Orada hasta insanlar var! Fena hasta!

— Nasıl hasta?

— Parmaklar kopar! Yüzü, burnu yara, fena!

— Tamam! Ben de onları arıyorum! Cüzamlılar değil mi?!

— Bilmiyor ben cüzamlılar nedir!

— Böyle hastalara cüzamlı denir. Orada hastane var mı?

— Bilmiyor. Görmedi.

— Çek bakalım arabayı doğru Kinko-ko'ya!

— Misa Bob, biz oraya neden gidiyor?

Artık cevap vermek lâzım. Şüphelenecek. Casusluk yapıyorum zannedecek.

— Ben Amerikan gazetesine yazı yazıyorum! Biliyorsun ya! Bu hastalar hakkında da yazacağım!

Tuhaf tuhaf yüzübe baktı. «Böyle şe yde yazılır mı?» der gibi!... Sonra gaza bastı.

Elimdeki pusulaya göre tam doğuya direksiyon kırdık. Pek berbat yollara girdik. Oo bir kağnı yolu keşfetti. Oraya saptı.

Bir saat durmadan yol aldık. Çamurların içinde tekerlek izlerine tesadüf ediyorduk. Kamyon tekerlekleri. Askerî vasıtalara ait olacak! Hastalara haftada en az birkaç defa yiyecek taşımak lâzım.

Tepeler, vâdiler, gene tepeler!... Mütemadiyen iniyoruz, çıkıyoruz. Tekrar iniyoruz. Saatler geçiyor. Yolun sonu yok!

Karnımız ezilmeye başladı. Durup birkaç lokma bir şeyler çiğnedik. Tekrar Jeep'e atladık. Bir de fırtına çıktı. Arabadan ikimizi birden çekip alacak!

Akşam karanlığı basarken son tepenin üzerine tırmandık. Oo'nun gözleri parladı:

— İşte Misa Bob!... Aşağıda Sang-Ju!...

Dürbünümü valizden çekip gözlerime yapıştırdım:

Uzun bir vâdi. Her taraf ormanlık. Öbür ucda büyük bir bina görünüyor. Yarısı yıkılmış. Öbür yarısında iki bayrak dikili: Biri Amerikan, biri Kore bayrağı. Vâdinin ortasından boydan boya ince bir ırmak geçiyor. Büyükçe bir göle kadar uzanıyor. Bu göl ufak bir baraj galiba. Hoyt, «kuru dereyi geçtik» demişti ya! Demek o civarda, suyunun istikameti değiştirilmiş bir kuru dere var.

Dürbünümün adesesini ağaçlar arasında gezdirdim. Yirmi kadar ufak ev görünüyor. Cüzamlılar buralarda oturuyor olmalı! Etraflarında tel örgüler de var. Birkaç tane de telefon direği göze çarpıyor. Aferin. Icabederse, kasaba ile temas edebileceğiz! Haydutlar bu telefon tellerine musallat olmuyorlar mı dersin!?

Dürbünümü valize tıktım:

— Elini çabuk tut Oo!... Zifirî karanlık basmadan vâdiye inelim!

Oo Jeep'i vitese taktı. Baş döndürücü uçurumlarla dolu yamaçlardan aşağıya döne döne inmeye başladık.

Bir taraftan düşünüyorum: «Preston'un bahsettiği demir Buda heyekli nerede olabilir? Sang-Ju'yu bulduk ama, Buda dürbünümüze takılmadı!»

Hoyt, bir tepenin üzerinde olduğunu söylemişti. Çan sesleri duymuştu. Biz ne çan sesi duyduk, ne de mâbede tesadüf ettik! Vâdinin öbür tarafındaki tepelere tırmanmak lâzımgelecek. Demir Buda onlardan birince olmalı. Kuru dere de o tarafta kaldı.

Dur bakalım. Önce şu vâdiye inelim de, ondan sonra ne yapacağımızı kararlaştırırız.

Tepeden kurtulup düzlüğe çıkınca mil göstergesine göz attım. Seksen mil gitmişiz! Tarafsız bölgeye kadar otuz tutmuştu. Onu çıkaralım. Elli kalır. Oradan geri dönüp buraya gelinciye kadar elli olmuş! Aşağı yukarı, tamam!

Hoyt'ın «S» virajından çıkınca doğru bu istikamete gelseydik, gene elliyi geçmezdi!...

Düzlükte araba epey rahatladı. Tıkır tıkır bayraklı binanın önüne gittik.

Japon yapısı. Iki tarafında geniş iki veranda. Etrafı alçak bir çitle çevrili. Çit kapısı önünde frenledik. Koreli bir asker nöbet bekliyor. Oo askere kendi lisaniyle bir şeyler mırıldandı. Asker kapıyı açtı. Jeep'i içeri sürdük.

Binanın yan tarafında bir park yeri var. Dört tane askerî vasıta park yapmış! Bir büyük kamyon. Iki Jeep. Bir de makineli tüfek taşıyıcısı!... Hayret!... Ne işi var bunların burada?!...

Taşıyıcının yanındaki boşluğa girdik. Oo frene bastı. Ben de valizi kucaklayıp yere atladım. Verandaya doğru yürüdüm. Bir de baktım, bizim güzel Frances, verandanın kapısı önünde sıska bir adamla konuşmuyor mu!

Kırk yıl düşünsem, aklıma gelmez! Bu kız ne arıyor cüzamlıların içinde!

Valiz elimde, onlara doğru yürüdüm. Frances hayretle yüzüme baktı:

— Siz ne arıyorsunuz burada?!

— Ya siz ne arıyorsunuz?!...

Beyaz saçlı, sıska adam, gülümsiyerek kemikleri fırlamış elini uzattı:

— Köyümüze hoş geldiniz Mister. Aynı günde iki kıymetli misafirin birden baskın yopması hoş bir tesadüf!

Adamın elini sıktıktan sonra kıza döndüm:

— Tesadüfler olmasa yüzünü hiç göremiyeceğiz Mis Frances!

Soğuk soğuk cevap verdi:

— Öyle Mister Fitzhugh.

(Devamı gelecek sayıda)

Yılın En güzel, En sıhhatli Çocukları

Ertuğrul Barış
ANKARA

Tayfun - Beste Enünlü kardeşler — BURSA

Muzaffer Maden
İSTANBUL

Kurtuluş Çetin
ADAPAZARI

İ. Nurseli Kozanoğlu
İSTANBUL

Sedef Derman
İSTANBUL

Bülent Gocay
İSTANBUL

Ayşe İskenderoğlu
ERDEK

Mine Ağaçkesen
ADAPAZARI

Zafer Sığındere
KÜTAHYA

Kâmran Tuncer
KONYA

Nihal Akgün
İZMİR

OKUYUCU MEKTUPLARI

Pınarhisardan Bay Y.Ç.'ye:

Biz tanınmış ressamların, şaheserler sırasına girmiş tablolarını neşrediyoruz. Siz zaman zaman açılan sergilere iştirak ediniz. Bu suretle eserlerinizi herkes görür. Unutmayınız ki hiçbir ressam hemen meşhur olmamıştır. Bu, bir zaman meselesidir.

■

Samsun Çarşambasından mektup yazan okuyucumuza:

Bu işte sizi de suçlu görüyoruz. Eğer bu olayları bilenler varsa, onları şahit göstererek hakkınızı arayınız.

■

Ankaradan Bay S. Öztan'a:

Hayat mecmuasında uzun müddet Türk pullarından bahseden bir köşe vardı. Sayfalarımızı artırdığımız zaman gene pullarımızdan bahsedeceğiz.

■

Talastan Bay İ. E.'ye:

Pul mübadelesi için, bize geldikçe adres neşrediyoruz. Fakat yabancı memleketlerdeki kız ve erkeklerle mektuplaşmak için adres neşretmiyoruz. Göndereceğiniz bilmece aradığımız evsafta ise neşrederiz.

■

Üsküdardan Bay R. Batu'ya:

Okuyucularımızın arzusu üzerine resimlerin neşrine devam edeceğiz. Fakat elimizde pek çok resim vardır ve sıra ile neşredilecektir. Sizin çocuğunuzun resmi geldi.

■

Mersinden Bayan M.'ye:

Esfidar ve Mihdikâr isimlerine elimizdeki lûgatlerde raslıyamadık. Bunların Farsça kelimeler olması muhtemeldir. Belki bileşik kelimelerdir ve mecazi anlamda kullanılmışlardır.

■

Sıraselvilerden Bay Remzi Serbest'e:

Hayat mecmuasına her gönderilen resmi basmamıza imkân yoktur. Bunun için bize gücenmeyiniz. İleride sizin iyi bir sanatkâr olarak tanınacağınızı ümidediyoruz. Başarılar dileriz.

■

İzmirden B. G. G.'ye:

1300 rumi yılında recep ayı milâdi tarihle 1881 haziran ayına tekabül eder.

Okuyucularımızdan Alaşehir - Kemaliye İlkokulu Müdürü Ali Sarıgöl'ün bize yolladığı bu resim, adı geçen ilkokul öğrencilerinin temsil ettikleri «Şehit Fatma» piyesinin küçük oyuncularını toplu olarak göstermektedir.

Manisadan B. Vidan Özcan'a:

Sibel Özcan'ın resmi sıradadır. Sırası gelince neşredilecek.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

GENÇ KALMANIN SIRLARI: Sağlıkta korunmanın ehemmiyeti. Yazan: Münip Pirselimoğlu. (Ankara, Posta Kutusu 686). 98 sayfa, 350 Kr.

KALBİN SESİ: Muazzez Tahsin Berkand'ın romanı. İnkılâp Kitabevi, İstanbul. 200 sayfa, 750 Kr.

ÇAĞDAŞ BESTECİ: İlhan K. Mimaroğlu'nun eseri. Forum Yayınları, Ankara. 176 sayfa, 5 Lira.

BİR DAĞ TUTMASIDIR SEVİNÇ: Bekir Tünay'ın mensur şiirleri. Ajans-Türk Matbaası, Ankara. 56 sayfa, 3 Lira.

LO: Ayhan Kırdar'ın şiirleri. İstanbul. 44 sayfa, 250 Kr.

Kıta arkadaşlarını arıyan okuyucumuz:

«Bay Hüseyin Kızılyanlı, Çınarlı Mahallesi 120. Sokak No: 32, Adana» Kıta arkadaşları İstihkâm başçavuşları İbrahim Güler'le Halit Taşpınar'ı arıyor. Adresine mektup yazmalarını rica ediyor.

■

Trabzondan Küçük okuyucumuz Zehra Boğut'a:

Senin, kardeşlerin Hikmetin ve Şükrünün resimleri sıradadır. Üzülmeden bekle, derslerine de iyi çalış e mi?

■

Gülderen ve Doğan Akın kardeşlere:

Sizin gibi resminin basılmasını bekliyen birçok kardeşiniz var. Çok fazla resim gönderildiği için resimlerin basılması gecikiyor.

■

İzmirden Bay Z. B.'ye:

Hayat mecmuasında okuyucu şiiri neşredilmiyor. Siz şiire pek yeni başlamışsınız. Şiir etütleri yapınız, bilhassa eski ve yeni şiirleri çok okuyunuz.

■

Okuyucularımızdan Bay A. V. Diker'e:

Hikâyeniz güzel tercüme edilmiş. Türkçeniz de kuvvetli. Fakat bu hikâye daha ziyade edebiyat mecmualarında yer alabilir. Hayat mecmuası için pek kısadır.

BİLMECE

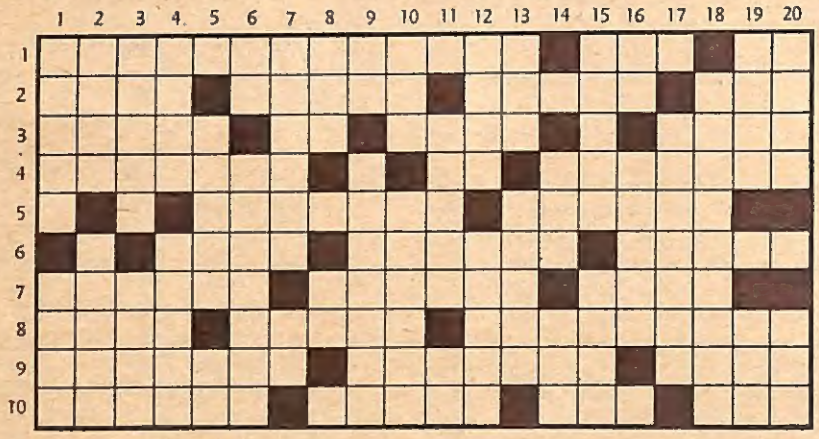

SOLDAN SAĞA: 1: Seyhan vilâyetine bağlı Osmaniye ilcesinin eski adı — Kumar, aleti — Alkış sesi. 2: Beş vakitte okunan — Yaş — Bakır kablara sürülür — Temiz. 3: Yere serilir — Sıfat takısı — Yokuşun aksi — Doğunun aksi. 4: İktisat — Kısa zaman — Gemi personelinden. 5: Bilmek — Geceleri uçan fareye benzer bir kuş. 6: Yunanistanda bir yarımada — Su haline getiren — Ekmeğin bölümlerinden. 7: Bobin — Hane sahibi olan — Tartıda ambalâj veya kab ağırlığı. 8: Tamir — Paparanın başka bir adı — Bin metre uzunluğunda bir ölçü. 9: Camdan yapılmış silindir biçiminde geniş ağızlı bir kab — Yürüyemiyecek halde ve kendi kendisine bakamıyan hasta — Yemek. 10: Boya yapmakta kullanılan bir sıvı — Düğüm — Doğuda bir ilimiz ve gölümüz — Tersi Arapçada göz demektir.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: Erkek elbisesinin üst parçası — Saydam bir madde. 2: Çiğnenmiş — Buğday sapı parçaları. 3: Hava araçlarından — Sağlam. 4: İnilti — Ceylân. 5: Taşıtları yürüten alet — Tersi hayvan evi. 6: Tersi bir nota — Tarihî bir koşu. 7: Balıkların en büyüğü — Eser. 8: Tarihi bir devlet — Asker. 9: Bir nota — Müslümanlıkta ilk saltanat kuran devletin adı. 10: Tembih — Taharri ettiren. 11: Taşıma — Bir harfin okunuşu. 12: Tarla mahsulü — Güç. 13: Yerinde ağırdır — Mağlûb ol emri. 14: Can suyu — Yanardağı akıntısı. 15: Kârın arkadaşı — Kemerlerde bulunur. 16: Kamer — Hıristiyan evli kadın. 17: İleriyi evvelden görme. 18: Parça parça ettiren. 19: Bir derebeyi evi — Demiryolu. 20: Cereyan ettir anlamına gelen bir emir — Arapçada bağırsaklar demektir.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

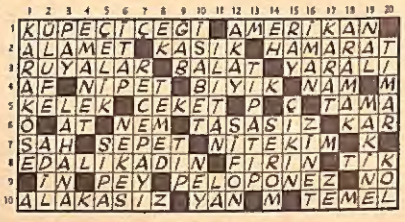

BİNBİR GECE MASALLARININ EN MERAKLISI

Alâaddîn'în Lâmbası

HAZIRLIYAN: ORHAN BÜYÜKDOĞAN

5

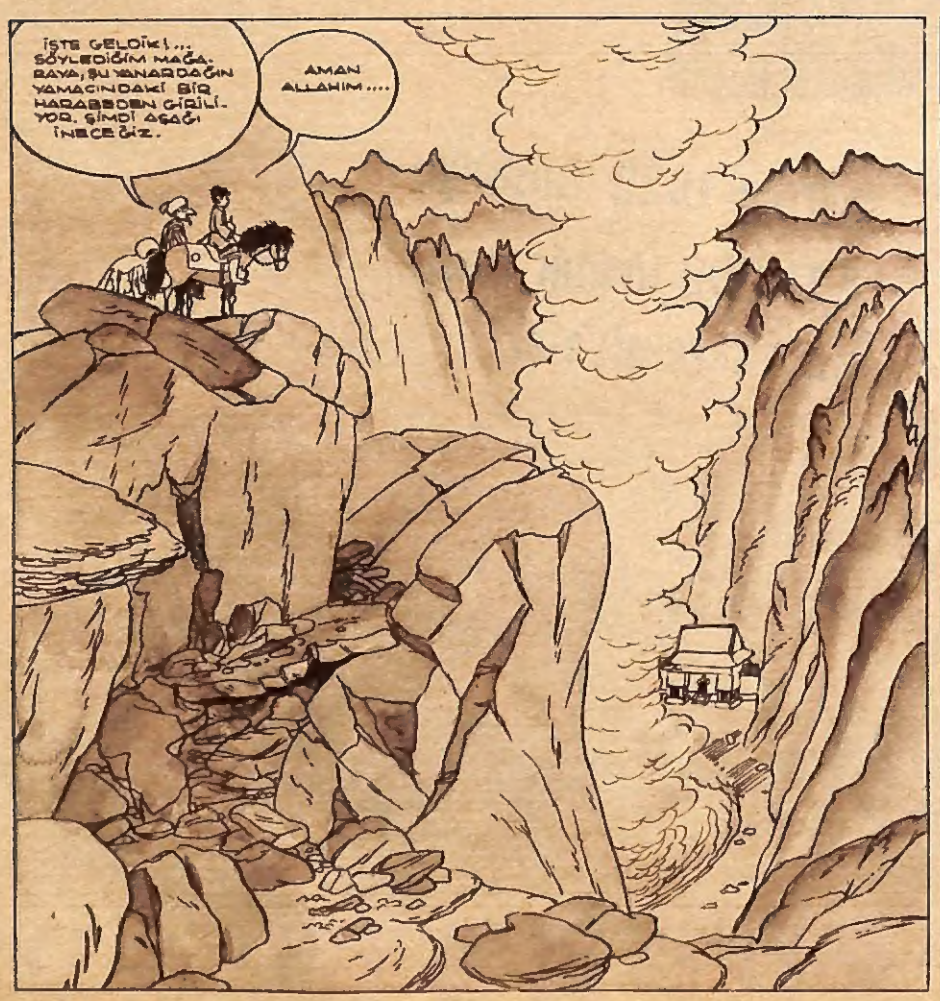

(Devamı gelecek sayıda)

Yılın İlk Çekilişinde

15
APARTMAN DAİRESİ

1 adet
100.000
lira

ayrıca 1620 talihliye
400.000 liralık çeşitli
para ikramiyeleri

YAPI ve KREDİ BANKASI